

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-792 /5689

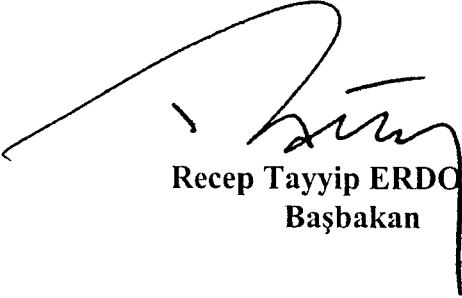
Ankara

22 /12 /2003

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

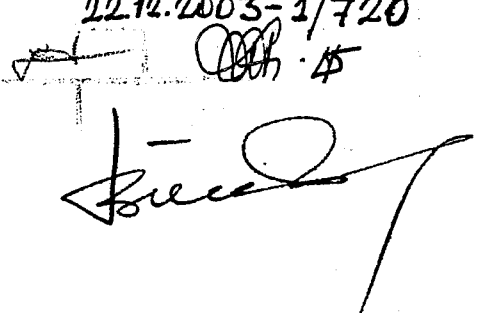
Maliye Bakanlığı'na hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'na 22/12/2003 tarihinde kararlaştırılan "Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Eki _____ :

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

Plan ve Bütçe
22.12.2003-1/720

GENEL GEREKÇE

Vergi esas olarak ekonomik faaliyetlerin sonucudur. Vergi sistemi de ekonomik faaliyetleri düzenleyen değil takip eden, Devletin ve işletmelerin ihtiyaçları doğrultusunda gerektiğinde değiştirilmesi ve günün koşullarına uyarlanması gereken bir sistemdir. Bu çerçevede vergi mevzuatındaki değişiklikler yapısal anlamda değişimi öngören değişiklikler olabileceği gibi, bazen de günün koşullarının gerektirdiği küçük iyileştirmeler şeklinde olabilir.

Bu Tasarı büyük ölçüde içinde bulunulan ekonomik koşulların gerektirdiği bazı düzenlemeleri yapmak veya mükelleflerin veya Devletin ihtiyaç duyduğu bazı iyileştirmeleri sağlamak üzere hazırlanmıştır. Yapılan düzenlemeler bir reform niteliğinde olmamakla birlikte Tasarı;

- Geniş kesimleri ilgilendiren,
- Ekonomik olayları etkileyebilecek,
- Vergilemede basitlik ve adaleti sağlamaya yönelik,

önemli düzenlemeleri içermektedir.

Tasarı yürütme ve yürürlük maddeleri hariç 49 maddeden oluşmaktadır. Tasarı ile yapılan düzenlemelerden bazıları aşağıda özetlenmiştir.

- Ekonomideki olumlu gidişin kalıcı hale gelmesinde ve hızlanmasında katkı yapmak amacıyla, vergi kanunlarında yer alan bazı geçici düzenlemelerin süreleri bir yıl uzatılmaktadır.
- Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanununda yer alan vergi teşviklerinin kapsamı ve süresi genişletilmekte, bu bölgelerde faaliyet gösteren mükelleflerin teslimleri için ayrıca katma değer vergisi istisnası getirilmektedir.
- İhracat ve döviz kazandırıcı faaliyetlerle ilgili teşvikler sürekli hale getirilmekte, teşviklerin uygulamasıyla ilgili bürokratik işlemler de en aza indirilmektedir.
- Vakıflar Genel Müdürlüğü yönetimindeki mazbut vakıflara ait abide eserlerin bakımı, onarımı ve restore edilmesi için yapılan bağış ve yardımların tamamının vergi matrahından indirimine imkan verilmektedir.
- Motorlu taşıtlar vergisi, Avrupa Birliği üyesi ülkelerde uygulanan sisteme daha uyumlu bir hale getirilmekte ve sistemin mevcut sorunlarını giderecek şekilde yeniden düzenlenmektedir. Mevcut uygulamadaki ağırlık esasına göre vergilendirmeye son verilerek vergilemede silindir hacmi esas kriter olarak alınmaktadır. Böylece, bu vergiye bir yandan çevre vergisi olma niteliği kazandırılmakta, bir yandan da silindir hacmi ve yaş kriterleri baz alınmak ve kademe sayısı artırılmak suretiyle ödenecek verginin araçların değeri ile daha uyumlu hale gelmesi sağlanmaktadır.
- Kurumların, bankaların ve bankalara borçlu durumundaki mükelleflerin mali bünyelerinin iyileştirilmesine ilişkin düzenlemelerin süresi uzatılmaktadır.
- Konutlara ait çevre temizlik vergisinin su faturası ile alınması sağlanmaktadır. Böylece çevre temizlik vergisinin ödenmesi vatandaşlar için ek bir külfet olmaktan çıkacaktır.
- Özel işlem vergisi ve eğitime katkı payı adı altında alınan vergiler, sürekli hale getirilmekte, buna ilişkin düzenleme ilgili vergi kanunlarının içine alınarak mevzuat basitleştirilmektedir.

- Serbest meslek erbabının kazançlarının tespitinde dikkate alınan giderler günün koşullarına uygun olarak yeniden belirlenmekte, şu anda kabul edilmeyen bir çok gider unsuru kabul edilir hale getirilmektedir.

- Reel sektörün bankacılık kesiminden sağladığı kaynakların maliyetinin düşürülmesi amacı çerçevesinde, kredi sözleşmeleri üzerinden ödenen damga vergisi kaldırılmaktadır.

Tasarıda yukarıda sayılanların dışında ayrıca, Devletin veya mükelleflerin ihtiyaçları doğrultusunda hazırlanmış bir çok teknik düzenleme bulunmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1 – Madde ile ilanen tebligata ilişkin düzenleme yapılmaktadır. Yapılan düzenlemeye göre; bir milyar liranın altındaki vergi alacakları için gazete vasıtasıyla tebligat yapmak gerekmemekte, bir milyar lira ile yüz milyar lira arasındaki alacaklar için tebligatın yerel düzeyde yapılması yeterli görülmektedir.

Madde 2 – Madde ile tahsil edilen ancak fazla veya yersiz olarak tahsil edildiği anlaşılan vergilerin veya kanunları gereğince mükelleflere yapılacak red ve iadelerin, mükelleflere red ve iadelerine ilişkin prosedürleri belirleme konusunda yetki verilmektedir.

Madde 3 – Amme alacaklarına karşılık yapılan ödemeler, alacaklı tahsil dairesinin yetkili ve sorumlu memurlarınca düzenlenecek makbuz karşılığında kabul edilmektedir.

Ancak bu uygulama paranın tahsilat ve teslimat sırasındaki güvenliğinin sağlanması açısından çeşitli zorluklarla karşılaşılmasına ve işgücü kaybına neden olmaktadır.

Tahsil sisteminde yaşanan bu zorlukların aşılması ve kamu alacağının tahsil güvenliğinin sağlanması açısından bankacılık sisteminden azami ölçüde yararlanılması gerekmektedir. Mali idarelerin otomasyon sistemlerinde meydana gelen gelişmelere paralel olarak ileride tahsil işlemlerinde tamamen bankacılık sisteminin sağladığı kolaylıklardan faydalanılması hedeflendiğinden, ödemenin, genel ödeme şekli dışında tamamen özel ödeme şekilleri kullanılarak yapılmasını sağlayacak yönde düzenlemeye gidilmektedir.

Yapılan bu düzenleme ile amme alacağına karşılık yapılacak ödemelerin sadece özel ödeme şekilleri kullanılmak suretiyle yapılmasını sağlamak üzere amme idareleri, tahsil daireleri ve amme alacağının nev'i, ödeme zamanları ve bulunduğu safhalar itibarıyla topluca veya ayrı ayrı düzenleme yapma hususunda Maliye Bakanlığı yetkili kılınmaktadır.

Madde 4 – Madde ile gecikme zammı oranı aylık yüzde dört olarak belirlenmiş, ay kesirlerine isabet eden gecikme zammının hesaplanmasında aylık hesaplama yerine günlük hesaplama yapılarak daha adil bir hesaplama yöntemi benimsenmiş ve mükelleflerin ayın sonunu beklemeden ödeme yapabilmelerine imkan tanınmıştır.

Madde ile ayrıca, asgari gecikme zammı miktarı günün ekonomik ve ticari gelişmelerine paralel olarak bir milyon liraya yükseltilmiş, üçüncü fıkraya yapılan ilave ile de fıkra da sayılanlar dışında kalan amme alacaklarına gecikme zammı uygulanmayacağı açıkça yasa metnine konulmuştur.

Mali piyasalarda geçerli faiz oranlarının değişebileceği dikkate alınarak ve Hazinesinin menfaatlerinin korunması amacıyla Bakanlar Kurulu gecikme zammı oranını yüzde onuna kadar indirmeye, gecikme zammı oranı ile gecikme zammı asgari tutarını iki katına kadar artırmaya, vadesinde ödenmeyen amme alacaklarının tahsilinde bileşik faiz yöntemi hesaplatmaya ve gecikme zammını aylar itibarıyla farklı olarak belirlemeye yetkili kılınmaktadır.

Madde 5 – Amme alacaklarının yeniden yapılandırılmasına ilişkin özel kanunlar gereğince bugüne kadar uygulanmakta olan düzenlemelerde borçların yeniden vadelerlendirilmeleri 6183 sayılı Kanunun tahsil zamanaşımı ile ilgili hükümleri uyarınca belirli vadeli borçların zamanaşımına uğramaları sonucunu beraberinde getirebilmektedir.

Yapılan bu düzenleme ile, özel kanunları gereği borçlarını yeniden yapılandırmak üzere başvuruda bulunan, ancak ödeme yapmayan mükelleflerden aranılacak olan kamu alacaklarının tahsilinde ortaya çıkabilecek bu sorunun çözülmesi amaçlanmaktadır.

Madde 6 – Madde ile fazla ödenen vergilerin yalnızca indirim hakkına sahip olmayanlara iadesine olanak tanıyan mevcut düzenleme değiştirilmekte, indirim hakkına sahip mükelleflerin de fazla ödedikleri vergiyi indirim yoluyla giderememeleri durumunda iade olarak alabilmeleri konusunda Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir. Maddenin yürürlüğünden önce ödenmiş ve yürürlük tarihine kadar indirim yoluyla telafi edilememiş fazla ve yersiz vergiler için de bu hükme göre işlem yapılacağı tabiidir.

Madde 7 – 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununda 4503 sayılı Kanunla yapılan değişiklikle Gümrük Kanununun ilgili maddelerine uygun düzenlemeler yapılmıştır.

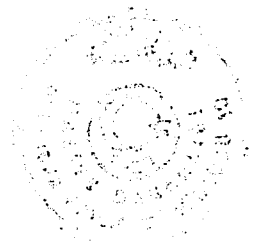
3065 sayılı Kanunun 4503 sayılı Kanunla değişik 16 ncı maddesinin (1) numaralı fıkrasının (c) bendinde Gümrük Kanunundaki bazı rejim, bölge, yer ve sahalarla ilgili hükümlerin uygulandığı mal ve hizmetler istisna kapsamına alınmıştır. Ancak yaşanan uygulama güçlükleri ve Gümrük Kanunu hükümleri ile ortaya çıkan çelişkiler nedeniyle madde hükmünde yer alan hizmetlerin tamamı ile serbest bölgelerdeki bütün işlemler madde kapsamından çıkarılmıştır.

Madde 8 – 3065 sayılı Kanunun 16 ncı maddesindeki değişiklik nedeniyle istisna kapsamından çıkarılan serbest bölgelerde ifa edilen hizmetlerin maddeye eklenen (ı) bendindeki hüküm ile, katma değer vergisinden müstesna tutulmasına daha önce de olduğu gibi devam edilecektir. Gümrüklü sahalarda deniz ve hava taşıma araçları için kısmi istisna uygulanırken bu alanlar dışında tam istisna uygulanması, uygulamada problemlere yol açmakta iade edilmesi gereken verginin hesaplanması bakımından ihtilaflara neden olmaktadır. Bu nedenlerle deniz ve hava taşıma araçları için verilen hizmetler, gümrüklü sahada olup olmadığına bakılmaksızın kısmi istisna kapsamına alınmakta, değiştirilen (g) bendi ve eklenen (n) bendi ile hurda ve atık teslimleri ve Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğüne verilen haber hizmetleri kısmi istisna kapsamına alınmaktadır.

Madde 9 – Katma Değer Vergisi Kanununun 29 uncu maddesinin (2) numaralı fıkrası indirimli orana tabi işlemleri bulunan mükelleflere yüklenip indiremedikleri verginin ancak yıl sonunda iadesine imkan tanımaktadır. Maddenin (3) numaralı fıkrasının (a) bendiyle yapılan düzenleme ile vergi borcu, SSK prim borcu, kamu kurumlarından mal ve hizmet teminine ilişkin borcu bulunan mükelleflere yıl içinde de iade imkanı sağlanmaktadır. Mahsup edilecek vergisi veya borcu olmayan ya da nakit iade talebinde bulunan mükelleflere ancak yıl sonunda iade yapılabilir.

Madde 10 – 3065 sayılı Kanunun 32 nci maddesinde sayılan istisnalar tam istisna mahiyetindedir. Bunlar arasında ihracat istisnası da bulunmaktadır. Yurt içinde yapılan bazı teslimler ve ifa edilen hizmetler, Katma Değer Vergisi Kanununun ilgili hükümlerine göre kısmi istisna kapsamına girdiği halde bu mal ve hizmetlerin ihraç edilmeleri halinde aynı Kanunun 11 inci maddesine göre tam istisna söz konusu olması gerektiğinden bir tereddüt ortaya çıkmaktadır. Konuya açıklık getirebilmek için yurt içi teslim ve ifaları kısmi istisna kapsamına giren mal ve hizmetlerin ihracı 3065 sayılı Kanunun 32 nci maddesi kapsamı dışına çıkarılmıştır.

Diğer fıkra ile de haksız katma değer vergisi iadesi alınmasını zorlaştırmak için nakit iade yaptırmama konusunda Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

Madde 11 - Katma Değer Vergisi Kanununa eklenen geçici 20 nci maddenin (1) numaralı fıkrası ile teknoloji geliştirme bölgelerinde halen uygulanan gelir ve kurumlar vergisi mükelleflerine yönelik teşvikler katma değer vergisine de teşmil edilmektedir. Ancak istisna sadece bölgede üretilecek yazılım program ve lisansını kapsayacak bölge dışında yaratılan katma değeri kavramayacaktır.

(2) numaralı fıkra ile de Kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar gerçekleşen ve aynı anda kısmi ve tam istisna kapsamına giren işlemlerde iadeye imkan sağlanarak ihtilaf konusu hususa açıklık getirilmektedir.

(3) numaralı fıkra ise gümrüklü sahalarda ifa edilen ve bu Kanunla vergilenmesi düzenlenen inşaat taahhüt işlerinde maliyetlerin oluşmuş olması nedeniyle Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce başlayanlar için istisna uygulamasının devam edeceği hükmüne yer verilmektedir.

(4) numaralı fıkra ise 2003 yılı içinde gerçekleştirilen indirimli orana tabi işlemlerle ilgili iade taleplerinde 3065 sayılı Kanununun değiştirilmeden önceki 29/2 nci maddesine göre işlem yapılacağı açıklığa kavuşturulmuştur. Buna göre bu iade talepleri 29/2 nci maddenin bu Kanunla değiştirilmeden önceki hükmüne göre Maliye Bakanlığına verilen yetki çerçevesinde yayınlanan tebliğlerdeki açıklamalara uygun şekilde yıllık olarak hesaplanacak, bu hesaplama sonunda bulunacak tutarın 8 200 000 000 lirayı aşan kısmı, 2004 yılının ocak- aralık ayları arasındaki dönemlerden herhangi birisinde talep edilmesi halinde genel hükümler saklı kalmak kaydıyla nakden veya mahsuben iade edilebilecektir.

Madde 12 - Serbest meslek kazancının tespitinde hasılatтан indirilecek giderleri düzenleyen 68 inci madde farklı bir anlayışla yeniden düzenlenmektedir.

Buna göre, serbest meslek faaliyetinin sürdürülebilmesi için yapılması zorunlu olan harcamalar genel giderler kapsamına alınarak indirimine imkan tanınmıştır.

Ayrıca, günümüzde serbest meslek mensuplarının yaygın bir şekilde yanlarında hizmetli ve işçi çalıştırdıkları göz önüne alınarak hizmetli ve işçilere ilişkin işe, ibate, tedavi ve ilaç giderleri ile sigorta primleri ve emekli aidatlarının da indirim konusu yapılması sağlanmıştır.

Madde 13 - Madde ile Vakıflar Genel Müdürlüğü idaresinde ve denetiminde bulunan mazbut vakıflar adına kayıtlı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu nezdinde eski eser tescilli abide eserlerin bakımı, restorasyonu ve yaşıatılması amacıyla yapılan bağış ve yardımların tamamının, yıllık beyanname ile bildirilecek gelirlerden indirilmesi öngörülmektedir.

Madde 14 - Bütçe sistematğinde yapılan değişiklikle, haksız yere alınmış olan vergiler ile tevkif suretiyle alınan ancak ilgili beyannamede mahsup imkanı olmadığı için iadesi gereken vergilerin Devlet harcaması kategorisinde değerlendirilmesine son verilmiştir.

Bu durumda 1050 sayılı Muhasebe-i Umumiye Kanununu ve Devlet Harcama Belgeleri Yönetmeliğinde yer alan düzenleme çerçevesinde yapılan iade işlemlerinin yapılabilmesi için yeni bir düzenleme yapma ihtiyacı doğmuştur.

Bu değişiklik ile iade işlemlerinin gerçekleştirilmesinde mevzuat çerçevesinde Maliye Bakanlığına verilmiş olan yetkiler iade sisteminin daha sağlıklı ve hızlı bir şekilde çalışabilmesi amacıyla genişletilerek Gelir Vergisi Kanununun 121 inci maddesinde düzenlenmektedir.

Bu düzenleme ile Maliye Bakanlığı iadeyi, mahsuben veya nakden yaptırmaya, aranacak belgeleri belirlemeye, iadeyi inceleme raporuna, yeminli mali müşavir raporuna veya teminata bağlamaya yetkilidir.

Yapılan düzenlemede her şeyden önce mahsuben ve nakden iade konusunda farklı düzenlemeler yapabilme konusunda yetki alınmaktadır. Böylece mahsuben iadelerde nakden iadelere nazaran daha basitleştirilmiş prosedürler izlenebilmesine imkan sağlanacaktır.

Halen uygulanmakta olan sistem içerisinde de belirli tutarı aşan iadelerde inceleme raporu aranmaktadır. Yeni düzenlemede de bu yetki korunmaktadır. Ancak bu yetki daha önceki düzenlemeden farklı olarak kazanç türlerine, iade şekillerine, geliri elde edenin veya ödemeyi yapanın hukuki statüsüne göre farklı şekillerde kullanılabilir. Yine eskiden olduğu gibi bu yetki belirli hadler esas alınarak da kullanılabilir.

Geliri sağlayan ve dolayısıyla gelir vergisi tevkifatı yapan mükelleflerin hukuki statüsüne bağlı olarak da farklı düzenleme yapılabilecektir. Halen uygulanmakta olan sistemde bankalar aracılığıyla elde edilen gelirler itibarıyla bulunan bu yetki daha geniş bir şekilde maddede düzenlenmektedir. Böylece bankalar, sigorta şirketleri, finans kurumları, kamu kurum ve kuruluşları gibi ayrımlar çerçevesinde iade ve mahsup işlemlerinde aranan belgeler farklılaştırılabilir. Böylece iade işlemlerinin gerek mahsup gerekse nakden iade şeklinde gerçekleştirilmesi basitleştirilebilir.

Yapılan önemli bir düzenleme ise mahsuben iade işlemlerinde iade tutarının yer aldığı yıllık gelir vergisi beyannamesinin verildiği tarihin esas alınarak yapılacağının kanun metnine girmiş olmasıdır. Bugüne kadar olan uygulamada mahsup işlemleri mükellefin dilekçesi ve eklerinin vergi dairesi kayıtlarına girdiği tarih esas alınarak gerçekleştirilmiş ve mahsubu istenen vergilere ilişkin gecikme zammı uygulaması da bu tarihe kadar yapılmıştır.

Mahsup işleminde ve gecikme zammı uygulamasında yıllık gelir vergisi beyannamesinin verildiği tarih esas alınacak olmakla birlikte mahsup işlemi gerekli tüm belgelerin tamamlanması ile yapılacaktır. Gecikme zammı uygulamasına esas alınan tarih ile mahsup işleminin fiilen gerçekleştirildiği tarihin farklı olmasından doğabilecek sorunların önlenmesi açısından, mahsup imkanının doğduğu tarih ile gerekli işlemlerin tamamlanacağı tarih arasında mükellefçe mahsubunu talep ettiği vergi borcu ile ilgili olarak rızaen yapılan ödemeler için her hangi bir düzeltme yapılmayacağı da açıkça düzenlenmektedir.

Yıllık gelir veya kurumlar vergisi beyannamesinin kanuni süresinde verilmemesi ya da sair nedenlerle ikmalen veya re'sen yapılan tarhiyat üzerine tahakkuk eden vergiler ile ilgili olarak daha önce tevkif yoluyla kesilen vergiler öncelikle bu tarhiyata konu vergi, ceza ve gecikme faizlerine mahsup edilecek, bu mahsuplar sonunda kalan kısmın diğer vergi borçlarına mahsubu talep edildiğinde ise mahsup talepleri dilekçe ve eklerinin eksiksiz olarak vergi dairesi kayıtlarına girdiği tarihten itibaren hüküm ifade edecektir. Bu tarihten itibaren mükelleflerin mahsubunu talep ettikleri vergi borçları için gecikme zammı uygulanmayacaktır.

Madde 15 – Madde ile Vakıflar Genel Müdürlüğü idaresinde ve denetiminde bulunan mazbut vakıflar adına kayıtlı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu nezdinde eski eser tescilli abide eserlerin bakımı, restorasyonu ve yaşatılması amacıyla yapılan bağış ve yardımların tamamının, kurum kazancının tespitinde hasılattan gider olarak indirilmesi öngörülmektedir.

Madde 16 – Gelir Vergisi Kanununun 121 inci maddesinde yapılması öngörülen değişikliğin gerekçesinde de belirtildiği üzere tevkif suretiyle alınan ancak ilgili beyannamede mahsup imkanı olmadığı için iadesi gereken vergiler yönünden yeni bir düzenleme yapma ihtiyacı doğmuştur.

Kurumlar vergisi yönünden düzenleme 5422 sayılı Kanunun 44 üncü maddesine eklenen fıkralar ile yapılmaktadır. Yapılan düzenleme Gelir Vergisi Kanununun 121 inci maddesinde yapılan düzenlemeye paraleldir.

Madde 17 - Kurumlar Vergisi Kanununa eklenen geçici madde ile kurumların 2004 yılı kazançlarının vergilendirilmesinde uygulanan kurumlar vergisi oranının % 33 olması öngörülmektedir. Bu oran 2004 yılı geçici vergilendirme dönemleri kazançlarının vergilendirilmesinde de uygulanacak olup, kendilerine özel hesap dönemi tayin edilenler için ayrıca düzenleme yapılmıştır.

Düzenlemeye göre, özel hesap dönemine tabi kurumlar 2004 yılında sona eren hesap dönemlerinin kurumlar vergisi tutarını bu oranı kullanarak hesaplayacaklardır. Bu kurumların geçici vergilerinin hesaplanmasında da bu oran uygulanacak olmakla birlikte maddede, düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarihten önce kapanmış vergilendirme dönemlerine ilişkin geçici verginin % 30 oranı kullanılarak hesaplanması öngörülmüştür.

Madde 18 – Madde ile Bakanlar Kurulunun iade oranı konusundaki yetkisi yeniden düzenlenmiş, ihtiyaç kalmadığı anlaşılan bazı yetkiler ise kaldırılmıştır.

Madde 19 – Maddede yer alan yetki yeniden düzenlenmiştir. Madde ile vergi iadesi nispetini geçmemek üzere farklı bir avans oranı tespit etme konusunda Maliye Bakanlığına yetki verilmiştir. Vergi iade nispetinin azaltılması konusunda Bakanlığa her hangi bir yetki verilmemiş olup, Kanunda yer alan nispette (% 5) veya Bakanlar Kurulunca artırılması halinde tespit edilen yeni oranda vergi iadesi yapılmaya devam edilecektir. Yapılan düzenleme ile ayrıca mücbir sebeplerle avans alınan iadeye ilişkin belgelerin ibraz edilememesi veya ölüm halinde verginin geri alınması yoluna gidilmesi de engellenmektedir.

Madde 20- Bu madde ile motorlu taşıtlar vergisi uygulamasında yer alan tanımlara, vergilemede yeni uygulanacak kriterlerin tanımları eklenmektedir.

Madde 21- Yapılan düzenleme ile malul ifadesine engelliler ifadesi eklenmekte, ayrıca malul ve engellilerin bu istisnadan yararlanma şartı olan “bizzat kullanma” zorunluluğu uygulamadan kaldırılarak, taşıt kullanamayacak derecede malul ve engelli olanların da istisnadan yararlanabilmeleri sağlanmaktadır.

Madde 22- Bu madde ile otomobil, kaptıkaçtı, arazi taşıtları ve benzerlerinin vergilendirme ölçü ve hadlerini düzenleyen 5 inci madde yeniden düzenlenmektedir.

Mevcut uygulamada, motorlu taşıtlar vergisi; esas olarak net ağırlık ve yaş kriterlerine göre alınan bir servet vergisidir. Bu uygulamada taşıtlar 1600 cm³ altındaki ve üzerindeki taşıtlar olarak iki temel gruba ayrılmış, 1600 cm³ ün üzerindeki taşıtlar için ayrıca ağırlık esaslı baz alınarak bir vergileme yoluna gidilmiştir. Bu durum silindir hacmi birbirinden çok farklı olan taşıtların aynı ölçüde vergi ödemelerine neden olmuştur. Ayrıca, ağırlık ölçüsü aracın değerini göstermek bakımından son derece zayıf bir ölçü olduğundan değeri çok farklı araçların aynı tutarda vergi ödemesi gibi bir sonuç ortaya çıkmıştır.

Şüphesiz aracın değeri ile bağlantılı bir vergileme için en uygun ölçü, aracın sigorta değerinin esas alınmasıdır. Ancak, sigorta değerlerinin tespiti hem vergiyi tahsil edecekler hem de vergiyi ödeyecek olanlar bakımından son derece güçlüğe neden olabilecek ve kargaşa

yaratabilecek bir mahiyette olduğundan, uygulamada ortaya çıkacak zorluk sağlayacağı yararın çok daha üzerinde olabilecek, idare ile mükellef arasında ihtilaf sayısı artacak, vergiyi ödemek ve tahsil etmek eziyet haline gelebilecektir.

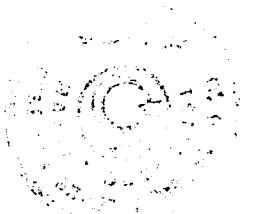
Tasarının bu maddesi ile Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun (I) sayılı tarifesinde yer alan otomobil, kaptıkaçı, arazi taşıtları ve benzerlerinin vergilendirilmesindeki aracın değeri ile bağlantı kurmaya çalışan net ağırlık uygulamasına son verilerek, uygulanması basit ve kolay olan, aracın çevreye vermiş olduğu zararı da göz önünde bulunduran, mükellef ile idare ilişkilerini olumlu yönde etkileyecek biçimde daha adil ve objektif bir vergilendirme kriteri olarak kabul edilen motor silindir hacmi esasını baz alan bir vergilendirme uygulaması getirilmektedir. Böylece, özellikle Avrupa Birliği üyesi ülkelerin önemli bir bölümünde olan uygulamaya benzer şekilde (I) sayılı tarifiedeki taşıtların yaş ve silindir hacmi kriterlerine göre vergilendirilmesi uygulamasına geçilmektedir. Yapılan değişiklik ile taşıtların silindir hacimleri; 1300 cm³ ve aşağısı, 1301-1600 cm³, 1601-2000 cm³, 2001-2500 cm³, 2501-3000 cm³, 3001-3500 cm³, 3501-4000 cm³, 4001 cm³ ve yukarısı olarak geniş bir şekilde sekiz farklı grupta derecelendirilerek; silindir hacmi farklı olan taşıtların farklı tutarda vergilendirilmesi sağlanmaktadır. Bu düzenleme ile sözkonusu vergiye bir çevre vergisi olma niteliği de kazandırılmış olmakla beraber, araçların yaşı gözönünde bulundurularak ve silindir hacmine göre vergilendirmede fazla sayıda kademe yaratılarak araçların değerleri ile eskisine nazaran daha orantılı bir vergilendirme yapma imkanı yaratılmıştır.

Ayrıca, 1/1/1985 tarihinde taşıt pulu uygulamasına geçilmesi nedeniyle motorlu taşıtlar vergisi kapsamından çıkarılmış bulunan motosikletler, 1/1/2005 tarihinden itibaren silindir hacmi esasına göre vergilendirilmek üzere verginin konusuna dahil edilmektedir.

Madde 23 - Bu madde ile (II) sayılı tarifiede yer alan minibüs,otobüs ve benzerleri ile kamyonet, kamyon,çekici ve benzerleri; (III) sayılı tarifiede yer alan yat,kotra ve her türlü motorlu özel tekneler; (IV) sayılı tarifiede yer alan uçak ve helikopterlerin vergilendirme ölçü ve hadlerini belirleyen 197 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi yeniden düzenlenmektedir. Yapılan değişiklikle panel van ve motorlu karavanlar (II) sayılı tarife kapsamına alınmakta, ayrıca (II) sayılı tarifiede vergilendirilmekte olan kamyonet, kamyon, çekici ve benzeri taşıtların ağırlığına göre vergilendirilmesinde kriter olarak alınan istiap haddi uygulamasına son verilerek; daha objektif olan ve taşıtların karayollarını aşındırma etkisini de dikkate alan taşıtların teknik belgelerindeki azami toplam ağırlık esası uygulamaya konulmakta, böylece istiap haddine göre vergilendirme usulündeki sorun ve ihtilaflar giderilmektedir.

Madde 24 - Yapılan düzenleme ile Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun 11 inci maddesinin başlığı ve son fıkrası değiştirilerek taşıtların yaşının belirlenmesinde; tescil belgesinde yazılı olan model yılında bir yaşında olduğu kabul edilerek buna göre vergilendirme esası getirilmektedir. Böylece, otomotiv sektöründeki gelişmeler nedeniyle içinde bulunulan takvim yılından daha yeni model taşıtların üretilmesi sonucunda, taşıtların model yıllarının tespiti ve vergilendirilmesinde ortaya çıkmakta olan sorunların giderilmesi sağlanmış olmaktadır.

Madde 25 - Bu madde ile 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununa geçici maddeler eklenmektedir.

Eklenen geçici 4 üncü maddede, 3/4/2003 tarihli ve 4837 sayılı Ekonomik İstikrarı Sağlamak İçin Ek Vergiler Alınması Hakkında Kanunun 1 inci maddesi hükümlerine göre ek motorlu taşıtlar vergisinin taksitlerini kısmen veya tamamen ödeyen mükelleflerden bu ödemeleri mahsup veya iade edilmemiş bulunanlar ile 30/7/2003 tarihli ve 4962 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması ve Vakıflara Vergi Muafiyeti Tanınması Hakkında Kanunun 21 inci maddesi hükümlerine göre taşıt vergisini ödeyen mükelleflerin ödediği tutarların; 2004 yılı için tahakkuk edecek olan motorlu taşıtlar vergisinden mahsup edileceği, mahsuptan sonra ödenmesi gereken motorlu taşıtlar vergisinin olması halinde bu verginin 2004 yılının taksit aylarında ödeneceği, mahsup edilemeyen tutarın mükellefin talebi üzerine iade edileceği, ödeme zamanlarında ödenmemiş olan ek motorlu taşıtlar vergisi ve taşıt vergisinin terkin edileceği ve bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasların Maliye Bakanlığınca belirleneceği belirtilmektedir. Böylece yapılan düzenleme ile, ek motorlu taşıtlar vergisi ve taşıt vergisini ödemiş olan mükellefler için, bu vergilerin mahsup ve iadesi imkanı getirilmiş olmaktadır.

Geçici 5 inci maddede, bu Kanunun 22 nci maddesi ile değiştirilen 197 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin (I) sayılı tarifesinde yer alan taşıtlara ait motor silindir hacmi ve 23 üncü maddesi ile değiştirilen 6 ncı maddesinin (II) sayılı tarifesinde yer alan kamyonet, kamyon, çekici ve benzeri taşıtlara ait azami toplam ağırlık ile ilgili bilgilerin trafik tescil belgesinde bulunmaması nedeni ile mükellefler tarafından söz konusu bilgilerin talep edilmesi halinde; trafik tescil kuruluşları ile yetkili bayiler veya ilgili vergi dairelerine, bu bilgileri ihiva eden bir belgeyi talep eden mükelleflere vermek zorunluluğu getirilerek, bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasların Maliye Bakanlığı tarafından belirleneceği belirtilmektedir.

Geçici 6 ncı maddede, bu Kanunun 23 üncü maddesi ile değiştirilen 197 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin (II) sayılı tarifesinde yer alan (4) numaralı bendindeki kamyonet, kamyon, çekici ve benzerlerinin 31/12/2004 tarihine kadar istiap haddi esasına göre vergilendirileceği belirtilmiştir.

Madde 26 – Madde de yapılan düzenleme ile maktu damga vergisi tutarlarında her yıl yeniden değerlendirme ile yapılan artış hesaplamalarının kolay tahsil edilebilir tutarlar olarak belirlenmesine yönelik düzenleme yapılmıştır.

Madde 27 - Madde de yapılan düzenleme ile uygulama süresi 31/12/2003 tarihinde sona erecek olan 3505 sayılı Kanunun geçici 2 ncı maddesinde yer alan döviz kazandırıcı faaliyetlerle ilgili damga vergisi istisnasının devamı hedeflenmiştir.

Madde 28 – Resmi dairelerce kişilere nakden yapılan hakediş ödemeleri nedeniyle düzenlenen kağıtlar damga vergisine tabi tutulmakta, ancak söz konusu ödemelerin bankalar aracılığıyla yapılması sırasında ise uygulamada tereddütler hasıl olmaktadır. Söz konusu düzenlemeyle resmi daireler nam ve hesabına bankalar aracılığıyla kişilere yapılan ödemelerde nakli ve tediye temin eden kağıdın vergilendirileceği açıkça belirlenerek bu hususta uygulamada meydana gelen tereddütlerin giderilmesi amaçlanmıştır.

Ayrıca madde de yapılan diğer düzenleme ile 488 sayılı Kanuna ekli (1) sayılı tablonun "IV- Makbuzlar ve diğer kağıtlar" başlıklı bölümünün (2) numaralı fıkrası yeniden ve ayrıntılı bir şekilde düzenlenerek fıkra metninde yer alan kağıtlara ilişkin vergi miktarları özel işlem vergisi ve eğitime katkı payı ile ilgili yapılan düzenlemelere paralel olarak artırılmış, Sosyal Sigortalar Kurumuna verilen bildirgeler ile belediyelere ve gümrük idarelerine verilen beyannameler Kanun kapsamına dahil edilmiş, Bakanlar Kuruluna beyanname ve bildirgelerin internet ortamında gönderilmesi halinde söz konusu miktarları yarısına kadar indirme yetkisi verilmiştir.

Madde 29 - 488 sayılı Kanuna ekli (2) sayılı tablonun "IV. Ticari ve medeni işlerle ilgili kağıtlar" başlıklı bölümünün (23) numaralı fıkrası hükmünde yapılan değişiklikle, yurt içi ve yurt dışı kredi kuruluşlarından sağlanan ve ortalama vadesi bir yıl ve daha uzun süreli nakdi yatırım kredileri nedeniyle düzenlenen kağıtlara ilişkin istisna hükmü, süreye bağlı yatırım kredisi ayrımı kaldırılarak, bankalar ve yurt dışı kredi kuruluşlarıyla uluslararası kurumlardan sağlanan kredilerin temini ile bunların geri ödenmesi sırasında kredi kuruluşuyla müşteri arasında düzenlenen kağıtları ve bu mahiyetteki şerhleri de kapsayacak şekilde yeniden düzenlenmiştir. Maddede belirtilen banka ifadesi özel finans kurumlarını da kapsamaktadır. Böylece, kredi işlemlerinin maliyetlerinin azaltılması hedeflenmiştir. Ancak bu istisnanın kredinin kullanımı sırasında düzenlenecek kağıtları kapsamadığı belirtilmiştir.

Bu bölüme eklenen (29) ve (30) numaralı fıkralar ile de damga vergisi konusu dışına çıkarılan kambiyo senetleri ve bu senetlere benzeyen senetler üzerine konulan aval ve kefalet şerhleri ile 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun 10 uncu maddesi çerçevesinde tüketici kredisine ilişkin olarak düzenlenen sözleşmenin tüketiciye verilen nüshası vergiden istisna edilmiştir.

Madde 30 - Yapılan düzenleme ile sermaye şirketlerinin kuruluş ve sermaye artırımı işlemleri kapsamında ticaret sicili, noter ve tapuda yapılacak işlemlerinin harçtan bağışık tutulması sağlanmaktadır.

Madde de yapılan düzenleme ile ayrıca yurt içi ve yurt dışı kredi kuruluşları ile uluslararası kurumlara kullandırılan krediler ve bunların teminatları ile ilgili noterde, tapuda ve diğer kuruluşlarda yapılacak bütün işlemlerin harca tabi tutulmaması öngörülmektedir.

Madde 31 - Madde de yapılan düzenleme ile maktu harç tutarlarında her yıl yeniden değerlendirme ile yapılan artış hesaplamalarının kolay tahsil edilebilir tutarlar olarak belirlenmesine yönelik düzenleme yapılmıştır.

Madde 32- Madde de yapılan düzenleme ile uygulama süresi 31/12/2003 tarihinde sona erecek olan 3505 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesinde yer alan döviz kazandırıcı faaliyetler ilgili harç istisnasının devamı hedeflenmiştir.

Madde 33- Madde de yapılan düzenlemeyle Anayasanın 157 nci maddesiyle düzenlenmiş bir yüksek yargı organı olan Askeri Yüksek İdare Mahkemesi'ne de (1) sayılı tarifiede yer verilmiştir.

Madde 34 - 4884 sayılı Kanunun 7 nci maddesi ile ticaret sicili memurlarına anonim ve limited şirket defterlerinin tasdiki yetkisi verilmiş ve bu tasdik işlemlerinin noterlerde olduğu gibi sicil memurluklarında da harca tabi tutulması suretiyle noterde ve ticaret sicil memurluklarında yapılacak tasdik işlemlerinde eşitlik sağlanmıştır.

Madde 35- Yapılan düzenleme ile, kadaströ işlemlerindeki hataların düzeltilmesine yönelik 23/6/1983 tarihli ve 2859 sayılı Tapulama ve Kadastro Paftalarının Yenilenmesi Hakkında Kanuna göre yapılan kadaströ yenileme çalışmalarından yeniden harç alınmaması sağlanmaktadır.

Madde 36 - Çeşitli ülkelerin Türkiye'deki temsilciliklerinin vize müracaatında bulunan vatandaşlarımızdan "müracaat parası veya işlem parası" adı altında ücret tahsil etmelerinin yaygınlaşarak uluslararası bir uygulama halini alması nedeniyle, benzer bir uygulamaya, ülkemize gelmek için vize talebinde bulunan yabancıların tabi tutulabilmesi ve müteakabiliyet esasına göre ülkeler itibarıyla farklı tutarlar tespit etmeye Dışişleri Bakanlığına yetki verilmesi şeklinde düzenleme yapılmaktadır.

Ayrıca, ikamet tezkeresi harcının ikamet edilen süre kadar alınması amacıyla 6 ay, 1 yıl ve 5 yıllık süreler esas alınarak yürütülmekte olan harç uygulamasının, yapılan düzenleme ile günlük ve aylık dilimler halinde hesaplanması ve uygulamadaki eşitsizliklerin giderilmesi hedeflenmiştir.

Madde 37 - 31 7/2002 gün ve 24832 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Gemiadamları Yönetmeliğinde belirtilen yeterlik belgesi adları ile Kanunda mevcut yeterlik belgesi adları uyuşmadığından, Gemiadamları Yönetmeliğinde yapılan düzenlemeye paralel olarak Harçlar Kanununa bağlı (7) sayılı tarifenin II-Liman işlemleri bölümünün (6) ve (7) nci fıkraları yeniden düzenlenmiştir.

Madde 38 - 4306 sayılı Kanun gereğince alınmakta olan eğitime katkı payı ve 4481 sayılı Kanun gereğince alınmakta olan özel işlem vergisi uygulamasıyla ilgili yapılan düzenlemelere paralel olarak bu tutarlar, 492 sayılı Harçlar Kanununda ilgili olduğu tarifeye eklenmekte ve ayrıca yivsiz tüfek ruhsatnameleri harç kapsamına alınmaktadır.

4632 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanununun 8 inci maddesine göre bireysel emeklilik sisteminde faaliyet göstermek üzere kurulan veya sigorta şirketlerinden emeklilik şirketine dönüşüm yapan şirketlerin bu hizmeti yürütebilmek üzere Hazine Müsteşarlığından alması zorunlu olduğu emeklilik branşı faaliyet ruhsatının 492 sayılı Harçlar Kanunu kapsamına alınması amaçlanmaktadır.

Madde ile ayrıca 4306 sayılı Kanun gereğince alınmakta olan eğitime katkı payı ve 4481 sayılı Kanun gereğince alınmakta olan özel işlem vergisi uygulamasıyla ilgili yapılan düzenlemelere paralel olarak bu tutarlar, 492 sayılı Harçlar Kanununa bağlı tarifeye eklenmektedir.

Madde 39 - Ehliyet almak için başvuruda bulunanların, ehliyetlerini alana kadar geçici olarak kullandıkları K sınıfı sürücü belgeleri için harç ödeme zorunluluğu kaldırılmış, harç ödemek için gerekli işlem sayısı azaltılırken, buna paralel olarak daha sonraki aşamada alınan sürücü belgesi ile ilgili harç tutarları yeniden düzenlenmiştir.

Madde 40 - Bu madde ile 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun mükerrer 44 üncü maddesine göre ödenmekte olan çevre temizlik vergisinin, mükellefler tarafından daha kolay bir şekilde ödenebilirliğini sağlamak amacıyla madde yeniden düzenlenmekte ve verginin tarh, tahakkuk ve tahsili yeni esaslara bağlanmaktadır. Yapılan düzenleme ile ayrıca, büyük şehir belediyesine dahil bulunmayan belediyelerin sınırları ve mücavir alanları içinde bulunan binaları kullananlardan su tüketim bedeli üzerinden alınmakta olan çevre temizlik vergisi kaldırılmaktadır. Bu çerçevede yapılan değişikliklerle;

Bu verginin kapsamına, daha önce olduğu gibi, belediye sınırları ve mücavir alanlar içinde bulunan ve belediye hizmetlerinden yararlanan konut, işyeri ve diğer şekilde kullanılan binalar girmektedir. Daha önce bazı binalar için sağlanan muafiyet aynı şekilde muhafaza edilmiş ve muafiyet kapsamına ayrıca, darülaceze ve benzeri kuruluşlar ile Kredi ve Yurtlar Kurumuna ait yurt binaları da dahil edilmiştir.

Çevre temizlik vergisi mükellefi, daha önce olduğu gibi binaları kullananlar olacaktır.

Büyük şehir belediyesine dahil bulunmayan belediyelerin sınırları ve mücavir alanları içinde bulunan konutlara ait çevre temizlik vergisinin, su tüketim miktarı esas alınmak suretiyle metreküp başına 100.000 TL. üzerinden hesaplanacak ve su faturalarında, su bedelinden ayrı olarak gösterilmek suretiyle tahakkuk ettirilerek tahsil edilecektir.

Su ve kanalizasyon hizmetleri ayrı bir kanunla düzenlenmiş olan büyük şehir belediye sınırları ve mücavir alanlarda bulunan konutlara ilişkin olarak ilçe ve belde belediyelerince

tahsili gereken çevre temizlik vergisi ise 2560 sayılı İstanbul Su ve Kanalizasyon İdaresi Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun hükümlerine göre kurulan su ve kanalizasyon idarelerince su tüketim miktarı esas alınmak suretiyle metreküp başına 100.000 TL. üzerinden hesaplanacaktır. Hesaplanan bu vergi, su faturalarında su bedelinden ayrı olarak gösterilmek suretiyle tahsil edilecektir.

İlgili su ve kanalizasyon idaresi, büyük şehir dahilindeki her ilçe ve belde belediyesinin belediye sınırları ve mücavir alanları içinde bulunan konutları kullananlardan tahsil ettiği çevre temizlik vergisi ve bu verginin süresinde ödenmemesinden dolayı tahsil edeceği gecikme zammı toplamının yüzde seksenini tahsilatı takip eden ayın yirminci günü akşamına kadar bir bildirim ile ilgili belediyeye bildirecek ve aynı süre içinde ödeyecektir. Tahsil edilen vergi ve gecikme zammı toplamının yüzde yirmisinin ise münhasıran çöp imha tesislerinin kuruluş ve işletmelerinde kullanılmak üzere ilgili büyük şehir belediyesinin hesabına yatırılacaktır.

İşyeri ve diğer şekilde kullanılan binalara ait çevre temizlik vergisi de, binaların belediye meclislerince tarifedeki intibak ettirildikleri derecelere ait tutarlar üzerinden her yılın Ocak ayında yıllık olarak tahakkuk ettirilecektir. Bu suretle tahakkuk ettirilen vergi, her yıl, emlak vergisi taksit süreleri içerisinde tahsil edilecektir. Büyükşehir belediye sınırları içinde bulunan ilçe ve belde belediyeleri bu suretle tahsil ettikleri çevre temizlik vergisinin yüzde yirmisini, münhasıran çöp imha tesislerinin kuruluş ve işletmelerinde kullanmak üzere ilgili büyük şehir belediyesinin hesabına yatırılacaktır.

Belediyelerin çevre temizlik hizmetlerinden yararlanan ancak, su ihtiyacını belediyece tesis edilmiş su şebekesi haricinde karşılayan konutlara ilişkin çevre temizlik vergisi, tarifenin yedinci grubunun belediye meclislerince belirlenecek derecesi üzerinden tahakkuk ettirilerek emlak vergisi taksit süreleri içerisinde tahsil edilecektir.

Tahsil edilen vergi ve gecikme zammının süresinde ilgili belediyeye yatırılmaması halinde, ilgili idarelerin yatırmaya mecbur oldukları vergi ve gecikme zammı, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre gecikme zammı tatbik edilerek tahsil edilecektir.

Daha önce aylık olarak düzenlenen tarife, işyeri ve diğer şekillerde kullanılan binalara ait yıllık tarife haline getirilmiştir.

Söz konusu tarifede yer alan ve yıllık vergi tutarları ile su tüketim miktarı esas alınmak suretiyle metreküp başına alınan maktu vergi miktarı, her yıl, yeniden değerlendirilmesinde artırılmak suretiyle tespit edilecektir. Bu tutarların belirlenmesinde, vergi tutarlarının yüzde beşini aşmayan kesirler dikkate alınmayacaktır.

Bakanlar Kurulu; tarifede yer alan bina gruplarını, gerektiği durumlarda yeniden belirleyebilecek, ayrıca dördüncü ve beşinci fıkralarında yer alan maktu vergi tutarlarını; yöreler, belediyelerin nüfusları ve bina grupları itibarıyla ayrı ayrı yarısına kadar indirebilecek veya bir katına kadar artırabilecektir.

Bakanlar Kurulunca belirlenen bina gruplarına göre, binaların hangi dereceye gireceği hususu, binaların bulundukları mahallin sosyal ve ekonomik farklılıkları ile büyüklükleri de dikkate alınarak belediye meclislerince kararlaştırılacaktır.

Maliye Bakanlığı, çevre temizlik vergisi ile ilgili olarak mükelleflere bildirim verdirmeye ve buna ilişkin usulleri belirlemeye, ayrıca İçişleri Bakanlığının da görüşünü almak suretiyle maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları tespit etmeye yetkili kılınmıştır.

Madde 41 - Bu madde ile Belediye Gelirleri Kanununa geçici bir madde eklenmektedir. Eklenen madde ile 31.12.2005 tarihini geçmemek üzere, mükerrer 44 üncü maddede yer alan yetkiler kullanılıncaya kadar işyeri ve diğer şekilde kullanılan binalara ait çevre temizlik vergisinin tarh ve tahakkukunda, anılan maddenin değişmeden önceki

hükümlerine göre çıkarılmış bulunan Bakanlar Kurulu Kararı ile belediye meclislerince alınmış bulunan kararlar uygulanmaya devam edilecektir. Dolayısıyla, 2004 yılında tahsil edilecek çevre temizlik vergisi, işyeri ve diğer şekilde kullanılan binalar için, daha önce belirlenen grup ve derecelere göre, yeni düzenlenen tarifedeki vergi tutarları üzerinden tahakkuk ettirilerek tahsil edilecektir.

Madde 42 - 4306 sayılı Kanun uyarınca tahsil edilmekte olan eğitime katkı payları, işlem görmekte olduğu Kanunlara ilave edildiğinden bu maddelere göre tahsil edilen tutarların yüzde yirmibeşinin 31/12/2010 tarihine kadar sekiz yıllık kesintisiz ilköğretim hizmetlerinde kullanılmak üzere Milli Eğitim Bakanlığı payı olarak ayrılmasına yönelik düzenleme yapılmıştır.

Madde 43 - Halen Kanunun 8 inci maddesinde yer alan ve teknoloji geliştirme bölgelerinde faaliyet gösteren firmaları teşvik etmek amacıyla düzenlenmiş doğrudan vergilere ilişkin teşvikler bir geçici maddede yeniden düzenlenmektedir.

Yapılan düzenlemede teknoloji geliştirme bölgelerinde faaliyet gösterecek olan yönetici şirketlerin 2013 yılı sonuna kadar, bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazançları kurumlar vergisinden istisna edilmektedir. Var olan düzenlemede bu yönde herhangi bir istisna hükmü bulunmamaktaydı.

Teknoloji geliştirme bölgelerinde yazılım ve AR-GE alanında faaliyet gösterecek mükelleflerin bu alanlarda teknoloji geliştirme bölgesinde yaptıkları çalışmalardan sağlayacakları kazançları gelir ve kurumlar vergisinden istisna edilmektedir. Daha önce de var olan bu istisna sadece süresi yönünden yeniden düzenlenmektedir. Gerek yönetici şirketlere gerekse bölgede faaliyet gösteren diğer şirketlere sağlanan kurumlar vergisi istisnasının, istisnaya konu kazançların dağıtılması halinde Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendi kapsamında yapılacak tevkifata etkisi bulunmamaktadır. Konu her hangi bir tereddüdü içermediğinden, buna ilişkin ayrıca bir hükme gerek görülmemiştir.

Teknoloji geliştirme bölgelerinde faaliyet gösteren mükelleflerin bölgede çalışan araştırmacı, yazılımcı ve AR-GE personelinin bu görevleri ile ilgili ücretleri 31/12/2013 tarihine kadar her türlü vergiden istisna edilmekte, ayrıca istisna uygulamasıyla ilgili olarak yönetici şirkete sorumluluk verilmektedir.

Madde 44 - Özel iletişim vergisi ve şans oyunları oynanması nedeniyle doğan özel işlem vergisi uygulamasının sona ermesi ve şans oyunları üzerinden alınan eğitime katkı payı ile ilgili yapılan düzenlemeye paralel olarak 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununda şans oyunları ve özel iletişim vergisi ile ilgili yeni düzenlemeler yapılmıştır.

Gider Vergileri Kanununda düzenlenen madde ile, her nevi cep telefonu işletmecileri tarafından verilen tesis, devir, nakil ve haberleşme hizmetleri ile cep telefonu aboneliğinin ilk tesisi ve kablo ve uydu dahil her nevi telekomünikasyon altyapısı üzerinden radyo ve televizyon yayınlarının iletilmesine ilişkin hizmet verenlerin bu hizmetleri özel iletişim vergisine tabi tutulmuştur. Maddeyle yapılan düzenleme esas olarak 4481 sayılı Kanunla yapılan düzenlemenin paraleli hükümler içermektedir.

Maddeyle ayrıca şans oyunlarını tertipleyen Spor Toto Teşkilat Müdürlüğü, Milli Piyango İdaresi ve Türkiye Jokey Kulübü gibi kuruluşların oynattıkları müşterek bahis ve şans oyunlarının vergilendirilmesi öngörülmüştür. İleride bu kuruluşların özelleştirilebileceği veya başka nedenlerle bu oyunların oynatılabileceği göz önünde bulundurularak, oyunların ve oyunları tertipleyenlerin isimleri maddede tek tek sayılmamıştır. Düzenlemede sadece halen oynatılmakta olan oyunların bazılarının isimlerine yer verilmiş, "ve benzeri" ifadesiyle de benzer hiçbir oyunun kapsam dışı kalmaması amaçlanmıştır.

Müşterek bahis oyunları, şans oyunları dışında ticari amaçlı ve gelir elde etme gayesi ile yapılan ve belli bir organizasyonu gerektiren niteliklere sahip bahis oyunlarıdır. Bu oyunları oynatan kişi ve kuruluşların da vergi kapsamı dışında kalmaması için maddeye buna yönelik hüküm konulmuştur.

Düzenlemeye göre şans oyunları vergisi, kolon ve bilet bedeli ile birlikte ödenecek, müşterek bahis ve talih oyunlarını tertipleyenler tarafından bir ay içinde tahsil edilen vergi, ertesi ayın yirminci günü akşamına kadar beyan edilerek ödenecektir.

Madde 45 – Katma değer vergisi iadelerinin hızlı ve kamu alacağını tehlikeye sokmayacak şekilde yerine getirilmesinde mahsup yoluyla ödemenin etkin bir araç olduğu, ancak mevcut durumda KDV beyannamelerinin verileceği son günden SSK primlerinin ödeneceği son güne kadar olan maksimum 6 günlük süre vergi dairelerinin KDV beyannamelerini inceleyerek mahsup talebini sonuçlandırmaları için yeterli olmadığı ve KDV mükelleflerinin gecikme zammı ile karşılaşmalarına neden olduğu gerekçesiyle 4842 sayılı Kanunun 32 nci maddesinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına, Maliye Bakanlığının uygun görüşü ile prim borcu ödeme süresini 30 günü aşmamak üzere uzatma yetkisi verilmiştir.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bu yetkiye dayanarak çıkardığı Sosyal Sigortalar Kurumu Alacaklarının KDV İadesinden Mahsup Edilmesine İlişkin Tebliğ ile 24/4/2003 tarihinden itibaren yapılmış olan mahsup işlemleri için prim borcunun ödeme süresinin 15 gün uzatılmasını hükme bağlamıştır. 87 ve 89 Seri No.lu KDV Genel Tebliğleriyle de Maliye Bakanlığı uygulamaya dönük paralel düzenlemeleri yapmıştır.

Ancak, bu tarihten önce KDV iade alacaklarının SSK prim borçlarına mahsup edilmesi için başvurmuş olmalarına rağmen, başvurularının sonuçlandırılması gecikmiş mükelleflerin mağduriyetleri ve ihtilaflı durumları sürmektedir. Yapılacak düzenleme ile geçmişe etkili olarak, sadece vergi dairelerinin işlem yoğunluğu ve zaman yetersizliği nedeniyle mağdur duruma düşen mükelleflerin sorunları çözülecek ve idarenin ileride karşılaşabileceği tazmin yükümlülüklerinin önüne geçilecektir.

Madde 46 - İştirak hisseleri Özelleştirme Yüksek Kurulu kararı ile doğrudan veya özelleştirme programına alınmış bir şirketin bünyesi içinde idare portföyüne dahil edilmektedir.

Bu iştirak paylarının bazılarının büyüklük ve nitelik itibarıyla kolayca özelleştirilebilir niteliğe sahip olmasına karşın, sayıca büyük bir çoğunluğunun özelleştirilmesi son derece güçtür. Bunun ana nedeni iştirak hisselerinin genelde azınlık payı olması nedeniyle Türk Ticaret Kanunu (TTK) çerçevesinde şirket yönetiminde hemen hiçbir etkilerinin bulunmamasıdır. Nitekim TTK'na göre yalnızca % 10 ve üzerindeki azınlık payları için ancak son derece kısıtlı bir müdahale hakkı getirilmektedir.

4046 sayılı Kanunda söz konusu iştirak payları için bir ayrıma gidilmemiş, özelleştirme çerçevesinde yapılacak değer tespiti ve ihale işlemleri son derece ayrıntılı bir şekilde düzenlenmiştir. İdarece bir kısım iştirak hisselerinin özelleştirme işlemlerinin yapılması için programdaki kuruluşlara görev ve yetki verilmişse de, Kanundaki genel usuller ile yürütülmek durumunda olan özelleştirme işlemleri çoğu zaman hisse değerini karşılamayacak maliyetlere ve zaman kaybına yol açmaktadır.

Bu nedenle, özelleştirme portföyünde bulunan ve normal piyasa şartlarında özelleştirilmesinin mümkün görülmeyen iştirak hisselerinin özelleştirme prosedürünün basitleştirilmesinde zaman ve maliyet tasarrufu açısından büyük yarar görülmektedir.

Madde 47 - Halen TÜPRAŞ, TEKEL, THY, TTAŞ gibi büyük ölçekli şirketler ile elektrik üretim, dağıtım ve doğalgaz tesislerinin özelleştirme çalışmalarıyla TCDD, Posta İşletmesi, Milli Piyango, TPAO, İMKB, Altın Borsası, otoyol ve köprüler gibi özelleştirme kapsamı ve programına yeni alınmış veya alınması düşünülen kuruluşların hazırlık çalışmaları Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca (İdare) yürütülmektedir.

Geçtiğimiz dönemde, yurtiçi ve yurt dışında yaşanan ekonomik krizler hisse senedi piyasalarını son derece olumsuz etkilediğinden İdare sermaye piyasaları aracılığı ile yaptığı özelleştirme uygulamalarına bir süre ara vermek durumunda kalmıştır. Ancak piyasalarda 2004 yılı başı itibarıyla ciddi bir iyileşme beklenmektedir. Bu arada "Hisse senedine dönüştürülebilir tahvil" ihracı yöntemi tüm dünyada olduğu gibi Türk Telekomun özelleştirilmesinde de öncelikli olarak gündeme gelebilecektir.

Yurt içi veya dışı sermaye piyasaları aracılığıyla yapılan özelleştirme uygulamalarında, arzı gerçekleştirmek üzere, uluslararası bilgi, beceri, personel ve donanımına sahip saygın bir yatırım bankası ile bir yerli yatırım bankası eş liderliğinde kurulan çok geniş bir bankalar konsorsiyumu kullanılmaktadır. Bu çerçevede İdare, lider firmanın yanı sıra, teknik, çevre, hukuk, bağımsız denetim, gayrimenkul, depo banka gibi konularda uzman kuruluşlarla geniş bir konsorsiyum halinde çalışmak durumundadır. Tüm bu gerekli hizmetler, sözleşme imzalandıktan sonra, ilgili yatırım bankası ile İdare ile yapılan çalışmalar sonucunda, piyasaların durumu ve özelleştirme stratejisine bağlı olarak kesinleştiğinden, sözleşmedeki iş tanımı geniş kapsamlı olmak durumundadır. Ayrıca burada Kamu İhale Kanunun talep ettiği yaklaşık maliyet veya sözleşme bedeli belirlenmesi mümkün görülmemektedir.

Ayrıca halka arz işlemleri, piyasaların durumuna uygun olarak, çok kısa bir zaman aralığında anlık kararlarla gerçekleştirilmektedir. Bu uygulamalar sırasında uluslararası yüklenici yatırım bankaları, tüm dünyada uygulanmakta olan "en iyi gayret usulü" (best effort) yöntemini benimsemişlerdir. Bu yöntemde İdare sadece arz etmeyi planladığı hisse miktarını açıklamakta, kesin arz oranı ve hisse fiyatı, arzın son noktasında belli olmaktadır. Bu nedenle de yatırım bankaları satış üzerinden belirlenen yüzde oranında prim almaktadırlar. Buna karşın Kamu İhale Kanununda yalnızca iki tip sözleşme öngörülmektedir. Götürü usulü ve birim fiyat usulü. Bu sözleşme tipleri, yukarıda anlatılan hizmet alımlarına uymamaktadır. Ayrıca piyasaların durumu arz işlemi için önemli bir faktör olduğundan sözleşme sürelerinin uzatılabilir olması gerekmektedir.

Genel olarak Kamu İhale Kanununda düzenlenen hizmet alımları ve danışmanlık hizmet alımları şartnamelerinde geçen kriterler ve şartlar, yeni Kanun ile daha da iyileştirilmiş olsa dahi yukarıda tanımlanan hizmetleri verebilecek firmalar açısından kabul edilemeyecek derecede detaylı ve ağırdır. Firmalar, Kanunda yer alan ağır şartlar nedeniyle teklif vermekten kaçınmaktadırlar.

Genel olarak ifade etmek gerekirse, tüm bu nedenlerden dolayı Kamu İhale Kanunu hükümleri İdarenin ihtiyacını karşılamaktan uzaktır.

Kamuya kaynak yaratmak veya kamunun kaynak kaybını önlemeye yönelik işlem olan özelleştirme çerçevesinde yurt içi ve yurt dışı borsalarda yapılacak arzlar ve blok satışlar için alınacak yatırım bankacılığı hizmetleri ile bunlara bağlı her türlü hizmet alımının ivedilikle Kamu İhale Kanunu kapsamından çıkarılması gerekmektedir.

Madde 48 – Madde ile bazı kanunlarda ibare değişiklikleri yapılmaktadır.

Vergi Usul Kanununda yapılan değişikliklerle; bu Kanunun Birinci Kitabının Altıncı Kısımının üçüncü bölümünün başlığı "Vergi Hatalarını Düzeltme ve Reddiyat" olarak değiştirilmekte, fatura düzenleme süresi ise on günden yedi güne indirilmektedir.

Maddenin (3) numaralı fıkrasının (a) ve (b) bentleriyle yapılan düzenleme ile de katma değer vergisi beyannamesinin verilme ve bu beyannamelere ilişkin verginin ödeme süresi, bu verginin bankalar vasıtasıyla tahsiline imkan sağlamak amacıyla yeniden düzenlenmektedir.

Maddenin (4) numaralı fıkrasının (a) bendi ile Gelir Vergisi Kanununda yapılan değişiklikle dekapaj işlerinin inşaat ve onarma işi olduğuna açıklık kazandırılmıştır.

Dekapaj işi, genellikle baraj inşaatlarında ve yeryüzüne yakın olup galeriler açılmak suretiyle işletilmesi rasyonel sayılmayan kömür yataklarının üzerini açmak şeklinde karşımıza çıkmaktadır.

Kısaca dekapaj olarak adlandırılan faaliyet kapsamında mükellefler, bir proje çerçevesinde belirlenen sınırlar dahilinde dekapaj sahasındaki toprak ve kayalık alanın temizlenmesi, döküm sahası ile dekapaj sahası arasında, dekapaj sahası içinde, üretim ve dekapaj işlemleri için gerekli yolların yapımı, bakımı, dekapaj sahasında suların tahliyesi, sahaya su basmaması için gerekli önlemlerin alınması gibi işler üstlenmektedirler. Bu bağlamda dekapaj, yalnızca baraj sahasının yahut kömür alanının üzerinin açılması gibi dar kapsamda yüklenilen bir faaliyet değildir. Bunlara ilaveten, kazı ve döküm sahalarında yol, su kanal yapımına kadar uzanan bir dizi işi de içeren bir faaliyetler zinciridir. Bu faaliyetlerin her biri birinin içinde olup, birbirinden bağımsız olarak yapılan işler değildir.

Bugüne kadar dekapaj işleri inşaat işleri kapsamında değerlendirilmiştir. Bununla birlikte madde de dekapaj işinin inşaat onarma işleri kapsamına girip girmeyeceği konusunda çeşitli ihtilaflar ortaya çıkmıştır. Bu tür ihtilafların önümüzdeki dönemlerde de ortaya çıkmaması bakımından dekapaj işlerinin 42 nci madde kapsamındaki işlerden olduğu hususu net bir şekilde madde metninde ifade edilmiştir.

Maddenin (4) numaralı fıkrasının (b) bendi ile Gelir Vergisi Kanununda yapılan değişiklikle, yıllara sari inşaat ve onarma işlerinde işin bitim tarihi ile ilgili belirsizlik giderilmiştir. Halen yürürlükte bulunan madde hükmü çerçevesinde inşaat ve onarma işlerinde geçici ve kesin kabul usulüne tabi olan hallerde geçici kabulün yapıldığını gösteren tutanağın idarece onaylandığı tarih bu belgenin düzenleme tarihi olarak işin bitiminin tespitinde esas alınmaktadır.

Geçici kabul tutanaklarında, onay tarihinden farklı olarak bir düzenlenme tarihin de belirtiliyor olması, işin bitim tarihi olarak tutanak üzerinde belirtilen düzenlenme tarihinin mi yoksa tutanağın onay tarihinin mi işin bitim tarihi olacağı konusunda tartışmaları gündeme getirmekte ve ihtilaflara neden olmaktadır.

Geçici ve kati kabul usulüne tabi olan yıllara sirayet eden inşaat ve onarma işlerinde işin bitim tarihinde referans alınan geçici kabul tutanağı hukuki bir belge niteliğinde olup, bu niteliği kazanabilmesi, kendi hukuki düzenlemesi çerçevesinde hukuki prosedürünü tamamlamasına bağlıdır. İlgili idarece onaylanmadıkça geçici kabul tutanağı düzenlenmiş sayılmamakta, hukuki değeri olmayan ve geçici kabul tutanağı olarak kabul edilemeyecek bir belge niteliğinde olmaktadır.

Bu bağlamda işin bitim tarihinin (tutanağın düzenlenme tarihinin) tutanağın idarece onaylandığı tarihin olması gerekir. Kaldı ki, düzenlenen bir geçici kabul tutanağının idarece onaylanmadığı ve yeniden geçici kabul tutanağı düzenlendiği bir durumda, onaylanmayan belgeye dayanarak işin bittiğinin kabul edilmesi mümkün bulunmamaktadır.

Nitekim, madde hükmünde yer alan ifadenin maddeye eklenmesine yönelik değişikliği yapan 2361 sayılı Kanunun madde gerekçesinde de "Maddenin bu yeni şekline

göre, geçici ve katı-kabul usulüne tabi olan hallerde işin bitimi, geçici kabulün yapıldığını gösteren tutanağın tasdik tarihine göre tespit edilecektir.” denilmektedir.

Sorunun tamamen giderilmesine yönelik olarak geçici kabul tutanağının düzenlediği tarih olarak onay tarihinin esas alınacağı konusunda madde metni daha açık şekilde düzenlenmektedir.

Maddenin (4) numaralı fıkrasının (c), (e), (f) ve (g) bentleri ile Gelir Vergisi Kanununda yapılan değişikliklerle; yıllık gelir vergisi beyannamesinin, muhtasar beyannamesinin ve geçici vergi beyannamesinin verilme ve bu beyannamelere ilişkin verginin ödeme süresi yeniden düzenlenmektedir.

Maddenin (4) numaralı fıkrasının (d) bendi ile Gelir Vergisi Kanununda yapılan değişiklikle, Vakıflar Genel Müdürlüğü idaresinde ve denetiminde bulunan mazbut vakıflara ait gayrimenkullerin kiralanması dolayısıyla bunlara yapılan kira ödemelerinden tevkifat yapılması öngörülmektedir.

Gelir Vergisi Kanununun geçici 55 inci maddesine göre, faiz ve benzeri gelirler halen değişik oranlarda stopaj yoluyla vergilenmekte ve tutarı ne olursa olsun beyan edilmemektedir. Maddenin (4) numaralı fıkrasının (h) bendi ile yapılan düzenleme ile süresi 2003 yılı sonunda bitecek bu uygulamanın 2004 yılında elde edilen gelirler için de geçerli olması sağlanmaktadır.

Buna göre 2004 yılında elde edilen ve stopaj yoluyla vergilendirilen menkul sermaye iratlarından mevduat faizleri, faizsiz olarak kredi verenlere ödenen kar payları ve repo gelirleri ile, menkul kıymetler yatırım fonlarının katılma belgelerine ödenen kar payları için yıllık gelir vergisi beyannamesi verilmeyecek, bu gelirlerin üzerinden stopaj yoluyla alınan vergiler, kazanç sahiplerinin nihai vergisi olacaktır.

Maddenin (4) numaralı fıkrasının (j) bendi ile Gelir Vergisi Kanununda yapılan değişiklikle, Devlet tahvili ve Hazine bonosu faizleri ile ilgili olarak uygulanan istisnanın süresi bir yıl daha uzatılmaktadır.

Maddenin (5) numaralı fıkrasının (a), (b) ve (c) bentleri ile Kurumlar Vergisi Kanununda yapılan değişiklikle, yıllık kurumlar vergisi ve muhtasar beyannamesinin verilme ve bu beyannamelere ilişkin verginin ödeme süresi yeniden düzenlenmektedir.

Maddenin (5) numaralı fıkrasının (d) bendi ile Kurumlar Vergisi Kanununda yapılan değişiklikle, Kurumlar Vergisi Kanununun geçici 28 inci maddesinde yer alan düzenlemenin uygulama süresi bir yıl uzatılmaktadır. Bu madde esas olarak, kurumların sahip oldukları gayrimenkul ve iştirak hisselerinin satışından doğan kazancın sermayeye eklenmesi koşuluyla kurumlar vergisinden istisna olmasını öngörmektedir. Maddenin uygulama süresi 2003 yılı sonu itibarıyla sona ermekte olup, bu defa yapılan düzenlemeyle uygulamanın bir yıl daha devam etmesi öngörülmektedir.

Maddenin (5) numaralı fıkrasının (e) bendi ile Kurumlar Vergisi Kanununda yapılan değişiklikle, Kurumlar Vergisi Kanununun geçici 29 uncu maddesinde yer alan düzenlemenin süresi bir yıl uzatılmaktadır. Bu madde bankaların yeniden yapılandırılmasında ve mali bünyelerinin güçlendirilmesinde çeşitli vergi teşviklerini düzenlemektedir.

Bankacılık kesimindeki yeniden yapılanma çalışmalarının devam etmesi ve reel kesimin bankalara olan borçlarının ödenmesinde bunlara sağlanan kolaylıklara devam edilmesi gerekliliğinin sona ermemiş olması nedeniyle uygulamanın bir yıl daha uzatılması öngörülmektedir. Ayrıca maddede yapılan diğer bir değişiklikle yurt dışında kurulu olan ve Türkiye’de şube açmak suretiyle faaliyet gösteren bankaların bu faaliyetlerini Türkiye’de

kurulu banka olarak sürdürmek istemeleri halinde maddede yer alan kolaylıklardan yararlanmaları sağlanmıştır.

Maddenin (6) numaralı fıkrası ile 4684 sayılı Kanunun 22 nci maddesinin (A) fıkrası ile 488 sayılı Kanunun 22 nci maddesinin (a) bendinde yapılan ve kooperatif mukavelenamelerini madde hükmü kapsamı dışına çıkaran düzenlemeye paralel olmak üzere 18 inci maddede de benzer düzenleme yapılmış, ayrıca sermaye şirketlerinin kuruluşları ve süre uzatımları sırasında düzenlenen kağıtlar damga vergisinden istisna edilmiştir.

Maddenin (7) numaralı fıkrası ile 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun bazı maddelerinde değişiklikler yapılması öngörülmüştür. Fıkranın (a) bendi ile, 9 uncu maddesinin üçüncü fıkrasındaki "Maliye ve Gümrük Bakanlığı" ibaresi "Maliye Bakanlığı", aynı maddenin 4369 sayılı Kanunla eklenen beşinci fıkrasında yer alan "yapıldığı yerin vergi dairesine" ibaresi "yapıldığı yerin vergi dairesine veya Maliye Bakanlığı tarafından motorlu taşıtlar vergisi tahsiline yetki verilen banka veya özel finans kurumu şubelerine", son fıkrasında yer alan "kayıt ve tescil" ibaresi "kayıt ve tescil veya satış nedeniyle malik", (b) bendi ile 10 uncu maddesinin son fıkrasındaki "100.000 liranın" ibaresi "1.000.000 liranın", (c) ve (d) bentleri ile 11 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "net ağırlığı" ibaresi "motor silindir hacmi", "istiap haddi" ibaresi "azami toplam ağırlığı", (e) bendi ile de 13 üncü maddesinin (a) ve (b) bentlerindeki "vukua gelen" ibaresi "meydana gelen", "vuku bulduğu" ibaresi "meydana geldiği" şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 49 - Bu madde kaldırılan hükümlere ilişkindir.

Maddenin (1) numaralı fıkrası ile Katma Değer Vergisi Kanununun 13 üncü maddesinin (b) bendi hükmü yürürlükten kaldırılmaktadır. Kaldırılan hüküm, deniz ve hava taşıma araçları için liman ve hava meydanlarında yapılan hizmetleri tam istisna kapsamına almaktadır. Ancak bu tür hizmetler gümrüklü saha veya serbest bölgelerde ifa edildiğinde tam istisna kapsamına girdiğinden uygulamada ciddi problemler ortaya çıkmaktadır. Bu husus göz önüne alınarak sözü edilen hizmetler bu Kanununun 50 nci maddesiyle tam istisna kapsamından çıkarılmış ve 8 inci maddesiyle kısmi istisna kapsamına alınmıştır.

Maddenin (2) numaralı fıkrası ile Gelir Vergisi Kanununun dernek ve vakıfların kendi gelirleri üzerinden tevkifat yapmalarını öngören hükmü kaldırılmaktadır.

Maddenin (3) numaralı fıkrası ile, Kurumlar Vergisi Kanununun geçici 28 inci maddesinin bir hükmü yürürlükten kaldırılmaktadır. Yürürlükten kaldırılan hüküm, kazancın sermayeye eklenmesi nedeniyle ortaklarca elde edilen menkul sermaye iradı için beyanname verilmeyeceğini hükme bağlamakta, ayrıca istisna kazanç üzerinden stopaj yapılmasını öngörmektedir.

Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinde 4842 sayılı Kanunla yapılan düzenlemeyle istisna kazançlarda vergileme sistemi değiştirilmiş, vergileme bütün kazançlar için dağıtım aşamasına bırakılmış, karın sermayeye eklenmesi kar dağıtımı sayılmayarak vergileme yapılmaması öngörülmüştür. Bu değişiklik geçici 28 inci maddenin (a) fıkrasının üçüncü paragrafında yer alan düzenlemeyi gereksiz hale getirmiş olduğundan, söz konusu hüküm yürürlükten kaldırılmıştır.

Bu düzenlemelere göre, geçici 28 inci madde kapsamında kurumlar vergisinden müstesna tutulan kazanç, hiçbir şekilde gelir vergisi stopajına konu olmayacaktır.

Maddenin (4) numaralı fıkrası ile 488 sayılı Kanuna ekli (2) sayılı tablonun "IV. Ticari ve medeni işlerle ilgili kağıtlar" başlıklı bölümünün, bankalar ve yurt dışı kredi kuruluşlarıyla uluslararası kurumlarca kullanılacak kredilerin temini ve geri ödenmesi amacıyla düzenlenecek kağıtlara damga vergisi istisnası getirilerek yurt içi ile yurt dışı kredilerindeki

ayrımı ortadan kaldıran düzenlemeye paralel olarak (3) numaralı fıkrası yürürlükten kaldırılmaktadır. Düzenleme ile ayrıca sermaye şirketlerince şirket kuruluş mukavelemleri damga vergisinin konusu dışına çıkartılmıştır.

Maddenin (5) numaralı fıkrası ile 492 sayılı Harçlar Kanununa bağlı (8) sayılı tarifenin "V- Satış ruhsatnameleri" başlıklı bölümünde yer alan tekel konusuna giren maddeleri satmak isteyenlere verilecek satış ve ruhsat tezkereleri ile tekel konusuna giren maddeleri imal ve ithal etmek isteyenlere verilecek izin vesikalarından alınan harç uygulamaları, 1177 sayılı Tütün ve Tütün Tekeli Kanununun yürürlükten kaldırılması ve 4619 sayılı Kanunla da alkollü içkilerde tekelin kaldırılmış olması nedenleri ile yürürlükten kaldırılmaktadır. Kaldı ki, halen satış ve ruhsat tezkereleri harcı olarak alınan bu tutarların yanı sıra 4733 sayılı Kanunla satış belgesi ücreti de tahsil edildiğinden mükerrerlik önlenmektedir.

Maddenin (6) numaralı fıkrası ile Gider Vergileri Kanununun 47 nci maddesinin (d) fıkrası yürürlükten kaldırılmaktadır. Söz konusu madde, hesaplarını beyanname verme süresi içinde kapatamayan bankalara ek beyanname verme süresi vermektedir. Günümüz koşullarında ihtiyaç kalmayan düzenleme kaldırılmaktadır.

Maddenin (7) numaralı fıkrası ile Teknoloji Bölgeleri Kanununun 8 inci maddesinin üç, dört ve beşinci fıkraları kaldırılmaktadır. Bu maddelerle düzenlenmiş olan vergi teşvikleri, aynı Kanuna eklenen bir geçici madde ile yeniden düzenlenmiştir.

Bu maddenin (8) numaralı fıkrası ile uygulama süreleri sona ermiş bulunan Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrası yürürlükten kaldırılmaktadır.

Geçici Madde 1 – Madde ile yapılan düzenlemeyle, çeşitli üst kurulların nakit ve gelir-gider durumlarının değerlendirilerek, gelir fazlalarının kamuya aktarılması öngörülmektedir.

Madde 50 – Yürürlük maddesidir.

Madde 51 – Yürütme maddesidir.

BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TASARISI

Madde 1- 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 104 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 104 - İlan aşağıdaki şekilde yapılır:

1. İlan yazısı tebliğ yapan vergi dairesinin ilan koymaya mahsus mahalline asılır ve (3) numaralı bende göre ilana çıkarılır. Tebliğin konusu, her biri için ayrı olmak üzere, bir milyar liradan az vergi veya vergi cezasına taalluk ettiği takdirde ayrıca (3) numaralı bende göre ilan yapılmaz ve ilan yazısının askıya çıkarıldığı tarihi izleyen 15 inci gün ilan tarihi olarak kabul edilir.

2. İlan yazısının bir sureti mükellefin bilinen son adresinin bağlı olduğu muhtarlığa gönderilir.

3. İlan ile yapılan tebliğin konusu bir milyar ila yüz milyar lira arasındaki vergi veya vergi cezasına taalluk ettiği takdirde ilan, ilgili vergi dairesinin bulunduğu yerin belediye sınırları içinde çıkan bir veya daha fazla gazetede yayınlanır. Tutarın yüz milyar lirayı aşması halinde ilan, Türkiye genelinde yayın yapan günlük gazetelerden birinde ayrıca yapılır.

Tebliğ olunacak evrakın örnekleri yabancı memlekette bulunan mükellefin bilinen adresine ayrıca posta ile gönderilir.”

Madde 2 - 213 sayılı Kanunun 120 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Nakden veya mahsuben tahsil edilen ancak fazla veya yersiz olarak tahsil edildiği anlaşılan vergilerde ve kanunları gereğince mükelleflere yapılacak iade ve mahsup işlemlerinde, düzeltmeye dayanak teşkil edecek belgeler ile bu işlemlere ait usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.”

Madde 3 - 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 40 inci maddesine birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Maliye Bakanlığı, özel ödeme şekilleri belirlemeye yetkilidir. Bu yetki; tahsil daireleri, amme alacağının nev'ileri, ödeme zamanları ve bulunduğu safhalar itibarıyla topluca veya ayrı ayrı kullanılabilir.”

Madde 4 - 6183 sayılı Kanunun 51 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 51- Amme alacağının ödeme müddeti içinde ödenmeyen kısmına vadenin bitim tarihinden itibaren her ay için ayrı ayrı yüzde dört gecikme zammı tatbik olunur. Ay kesirlerine isabet eden gecikme zammı günlük olarak hesap edilir.

Gecikme zammı bir milyon liradan az olamaz.

Gecikme zammı; 213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre uygulanan vergi ziya cezalarında bu madde uyarınca belirlenen oranda, mahkemeler tarafından verilen ve ceza mahiyetinde olan amme alacaklarında ise bu oranın yarısı ölçüsünde uygulanır. Bunların dışındaki ceza mahiyetinde olan amme alacaklarına gecikme zammı tatbik edilmez.

Bakanlar Kurulu, gecikme zammı oranlarını aylar itibarıyla topluca veya her ay için ayrı ayrı, yüzde onuna kadar indirmeye, gecikme zammı oranı ile gecikme zammı asgari tutarını iki katına kadar artırmaya, ayrıca gecikme zammı oranını aylar itibarıyla farklı olarak belirlemeye ve gecikme zammını bileşik faiz usulüyle aylık, üç aylık, altı aylık veya yıllık olarak hesaplarmaya yetkilidir."

Madde 5 - 6183 sayılı Kanunun 103 üncü maddesinin birinci fıkrasına (10) numaralı bentten sonra gelmek üzere aşağıdaki (11) numaralı bent eklenmiştir.

"11. Amme alacağının özel kanunlara göre ödenmek üzere müracaatta bulunulması ve veya ödeme planına bağlanması."

Madde 6 - 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin (2) numaralı fıkrasının son cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu gibi sebeplerle fazla ödenen vergiler Maliye Bakanlığının belirleyeceği usul ve esaslara göre ilgililere iade edilir."

Madde 7 - 3065 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin (1) numaralı fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"c) Gümrük Kanunundaki transit ve gümrük antrepo rejimleri ile geçici depolama ve serbest bölge hükümlerinin uygulandığı mallar,"

Madde 8 - 3065 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasının (g) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, mülga (ı) bendi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş ve fıkra aşağıdaki (n) bendi eklenmiştir.

"g) Külçe altın, külçe gümüş, döviz, para, damga pulu, harç pulu, değerli kağıtlar, hisse senedi, tahvil ile metal, plastik, kağıt, cam hurda ve atıklarının teslimi,"

"ı) Serbest bölgelerde verilen hizmetler, deniz ve hava taşıma araçları için liman ve hava meydanlarında yapılan hizmetler,"

"n) Basın, Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğüne verilen haber hizmetleri."

Madde 9 - 3065 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinin (2) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"2. Bir vergilendirme döneminde indirilecek katma değer vergisi toplamı, mükellefin vergiye tabi işlemleri dolayısıyla hesaplanan katma değer vergisi toplamından fazla olduğu takdirde, aradaki fark sonraki dönemlere devrolunur ve iade edilmez. Şu kadar ki 28 inci madde uyarınca Bakanlar Kurulu tarafından vergi nispeti indirilen teslim ve hizmetlerle ilgili olup teslim ve hizmetin gerçekleştiği vergilendirme döneminde indirilemeyen ve tutarı Bakanlar Kurulunca tespit edilecek sınırı aşan vergi bu mükelleflerin vergi ve sosyal sigorta prim borçları ile genel ve katma bütçeli idareler ile belediyelere olan borçlarına ya da döner sermayeli kuruluşlar ile sermayesinin % 51'i veya daha fazlası kamuya ait olan veya özelleştirme kapsamında bulunan işletmelerden temin ettikleri mal ve hizmet bedellerine ilişkin borçlarına mahsuben ödenir. Yılı içinde mahsuben iade edilemeyen vergi nakden iade edilir. Maliye Bakanlığı bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esasları tespit etmeye yetkilidir."

Madde 10 - 3065 sayılı Kanunun 32 nci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"Şu kadar ki yurt içi teslimleri ve ifaları kısmi istisna kapsamına giren mal ve hizmetlerin ihracında bu madde hükmü uygulanmaz."

Maliye Bakanlığı katma değer vergisi iadesini, hak sahiplerinin vergi ve sosyal sigorta prim borçları ile genel ve katma bütçeli daireler ile belediyelere olan borçlarına ya da döner sermayeli kuruluşlar ile sermayesinin % 51'i veya daha fazlası kamuya ait olan veya özelleştirme kapsamında bulunan işletmelerden temin ettikleri mal ve hizmet bedellerine ilişkin borçlarına mahsup suretiyle sınırlayabilir."

Madde 11 - 3065 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"Geçici Madde 20 - 1. 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanununa göre teknoloji geliştirme bölgesinde faaliyette bulunan girişimcilerin kazançlarının gelir veya kurumlar vergisinden istisna bulunduğu süre içinde münhasıran bu bölgelerde ürettikleri ve sistem yönetimi, veri yönetimi, iş uygulamaları, sektörel, internet, mobil ve askeri komuta kontrol uygulama yazılımı şeklindeki teslim ve hizmetleri katma değer vergisinden müstesnadır.

Maliye Bakanlığı; program ve lisans türleri itibarıyla istisnadan yararlanılacak bedele ilişkin olarak asgari sınır belirlemeye, istisna uygulanacak yazılım programlarını tanımlamaya ve uygulamaya ilişkin usul ve esasları tespit etmeye yetkilidir.

2. Bu Kanunun yayımı tarihine kadar gerçekleşen ve hem tam istisna hem kısmi istisna kapsamına giren işlemlere ilişkin olarak yüklenilen vergiler Katma Değer Vergisi Kanununun 32 nci maddesine göre iade edilir.

3. Bu Kanunun yayımı tarihinden önce başlayan inşaat taahhüt işlerinde Katma Değer Vergisi Kanununun 16 nci maddesinin (1) numaralı fıkrasının bu Kanunla değiştirilmeden önceki (c) bendi hükmü uygulanır.

4. 2003 takvim yılında gerçekleştirilen indirimli orana tabi işlemlerle ilgili iade taleplerinde, Katma Değer Vergisi Kanununun 29 uncu maddesinin 2 numaralı fıkrasının bu Kanunla değiştirilmeden önceki hükmüne göre işlem yapılır."

Madde 12 - 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 68 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 68 - Serbest meslek kazancının tespitinde aşağıda yazılı giderler hasılattan indirilir:

1. Mesleki kazancın elde edilmesi ve idame ettirilmesi için ödenen genel giderler (ikametgahlarının bir kısmını işyeri olarak kullananlar, ikametgah için ödedikleri kiranın tamamı ile ısıtma ve aydınlatma gibi diğer giderlerin yarısını indirebilirler. İşyeri kendi mülkü olanlar kira yerine amortismanı, ikametgahı kendi mülkü olup bunun bir kısmını işyeri olarak kullananlar amortismanın yarısını gider yazabilirler.).

2. Hizmetli ve işçilerin iş yerinde veya iş yerinin müstemilatındaki iâşe ve ibate giderleri, tedavi ve ilaç giderleri, sigorta primleri ve emekli aidatı (bu primlerin ve aidatın geri alınmamak üzere Türkiye'de kain sigorta şirketlerine veya emekli ve yardım sandıklarına ödenmiş olması ve emekli ve yardım sandıklarının tüzel kişiliği haiz bulunmaları şartıyla) ile 27 nci maddede yazılı giyim giderleri.

3. Mesleki faaliyetle ilgili seyahat ve ikamet giderleri (seyahat maksadının gerektirdiği süre ile sınırlı olmak şartıyla).

4. Mesleki faaliyette kullanılan tesisat, demirbaş eşya ve envantere dahil taşıtlar için Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre ayrılan amortismanlar (amortismanı tabi iktisadi kıymetlerin elden çıkarılması halinde aynı Kanunun 328 inci maddesine göre hesaplanacak zararlar dahil).

5. Kiralanan veya envantere dahil olan ve işte kullanılan taşıtların giderleri.
6. Alınan mesleki yayınlar için ödenen bedeller.
7. Mesleki faaliyetin ifası için ödenen mal ve hizmet alım bedelleri.
8. Serbest meslek faaliyetleri dolayısıyla emekli sandıklarına ödenen giriş ve emeklilik aidatları ile mesleki teşekküllere ödenen aidatlar.
9. Mesleki kazancın elde edilmesi ve idame ettirilmesi için ödenen meslek, ilan ve reklam vergileri ile işyerleriyle ilgili aynı vergi, resim ve harçlar.
10. Mesleki faaliyetle ilgili olarak kanun, ilam ve mukavelenameye göre ödenen tazminatlar.

Her türlü para cezaları ve vergi cezaları ile serbest meslek erbabının suçlarından doğan tazminatlar gider olarak indirilemez.”

Madde 13 - 193 sayılı Kanunun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasının (2) numaralı bendinin ikinci alt bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki alt bent eklenmiştir.

“Vakıflar Genel Müdürlüğünün idaresinde ve denetiminde bulunan mazbut vakıflar adına kayıtlı olan, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu nezdinde eski eser tescilli abide eserlerin; bakımı, onarımı, restore edilmesi ve yaşatılması amacıyla Vakıflar Genel Müdürlüğüne yapılan bağış ve yardımların tamamı yıllık beyanname ile bildirilen gelirden indirilir.”

Madde 14 - 193 sayılı Kanunun 121 inci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Maliye Bakanlığı; iadeyi mahsuben veya nakden yaptırmaya, inceleme raporuna, yeminli mali müşavir raporuna veya teminata bağlamaya ve iade için aranılacak belgeleri belirlemeye yetkilidir.

Bu yetki; kazanç türlerine, iade şekillerine, geliri elde edenin veya ödemeyi yapanın hukuki statüsüne göre ayrı ayrı kullanılabilceği gibi belli hadler çerçevesinde de kullanılabilir.

Mahsuben iade işlemi, aranan tüm belgelerin tamamlanması koşuluyla, yıllık gelir vergisi beyannamesinin verildiği tarih itibarıyla yapılır. İkmalen veya re'sen yapılan tahsiyatlarda mahsup işlemi, mahsup talebine ilişkin dilekçe ve eklerinin eksiksiz olarak vergi dairesi kayıtlarına girdiği tarih esas alınarak yapılır. Aranan belgelerin tamamlanması aşamasında yapılan tahsilatlar yönünden düzeltme yapılmaz.”

Madde 15 - 3/6/1949 tarihli ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendinin ikinci alt bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki alt bent eklenmiştir.

“Vakıflar Genel Müdürlüğünün idaresinde ve denetiminde bulunan mazbut vakıflar adına kayıtlı olan, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu nezdinde eski eser tescilli abide eserlerin; bakımı, onarımı, restore edilmesi ve yaşatılması amacıyla Vakıflar Genel Müdürlüğüne yapılan bağış ve yardımların tamamı kurum kazancının tespitinde gider kaydedilir.”

Madde 16 - 5422 sayılı Kanunun 44 üncü maddesinin sonuna aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Maliye Bakanlığı; iadeyi mahsuben veya nakden yaptırmaya, inceleme raporuna, yeminli mali müşavir raporuna veya teminata bağlamaya ve iade için aranılacak belgeleri belirlemeye yetkilidir.

Bu yetki; kazanç türlerine, iade şekillerine, geliri elde edenin veya ödemeyi yapanın hukuki statüsüne göre ayrı ayrı kullanılabilceği gibi belli hadler çerçevesinde de kullanılabilir.

Mahsuben iade işlemi, aranan tüm belgelerin tamamlanması koşuluyla, yıllık kurumlar vergisi beyannamesinin verildiği tarih itibarıyla yapılır. İkmalen veya re'sen yapılan tarhiyatlarda mahsup işlemi, mahsup talebine ilişkin dilekçe ve eklerinin eksiksiz olarak vergi dairesi kayıtlarına girdiği tarih esas alınarak yapılır. Aranan belgelerin tamamlanması aşamasında yapılan tahsilatlar yönünden düzeltme yapılmaz.”

Madde 17 - 5422 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Geçici Madde 32 – 2004 yılı kazançlarının vergilendirilmesinde 25 inci maddede yer alan kurumlar vergisi oranı % 33 olarak uygulanır. 2004 yılı üçer aylık geçici vergilendirme dönemleri ile ilgili geçici verginin hesabında da bu oran dikkate alınır.

Kendilerine özel hesap dönemi tayin edilen kurumların, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce kapanmış dönemlerle ilgili geçici vergi hesabında bu oran uygulanmaz.”

Madde 18 - 2/2/1984 tarihli ve 2978 sayılı Vergi İadesi Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki gibi değiştirilmiş, maddenin son fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“Bu maddede belirtilen nispeti % 50 oranında artırmaya ve tekrar kanuni orana kadar indirmeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

Madde 19 - 2978 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin ikinci fıkrasının son cümlesi aşağıdaki gibi değiştirilmiş ve bu cümleden sonra gelmek üzere aynı fıkraya aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu dönemleri bir aydan az olmamak üzere yeniden tespit etmeye, vergi iadesinden mahsup edilmek üzere avans olarak ödeme yaptırmaya, vergi iade nispetini geçmemek üzere iade nispetinden ayrı olarak avans oranı belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir. Vergi Usul Kanununda belirtilen mücbir sebepler dolayısıyla hak sahibince iadeye konu harcamalara ilişkin belgelerin ibraz edilememesi veya hak sahibinin vefatı halinde daha önce avans olarak ödenmiş vergi iadeleri ile ilgili olarak herhangi bir işlem yapılmaz.”

Madde 20 - 18/2/1963 tarihli ve 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun 2 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Tanımlar

Madde 2- Bu Kanunda kullanılan terimlerin taşıdığı anlamlar aşağıda gösterilmiştir:

1.Motorlu taşıt: Karada, havada, deniz, göl ve nehirlerde insan, hayvan ve eşya taşımaya yarayan ve makine kuvvetiyle hareket eden taşıtlardır.

2. Kaptıkaçtı: Şoföründen başka, oturmaları şartıyla en çok 7 yolcu alabilen, insan taşımak için imal edilmiş olan ve bu maksatla kullanılan, yerle temas halinde 4 tekerleği

bulunan, şekil ve yapılışı itibarıyla otomobilden farklı olan motorlu taşıtlardır (Garry-all, Travel-all, Jeep-station ve benzerleri bu sınıfa dahildir.).

3. Panel van: Azami toplam ağırlığı 3500 kilogramı geçmeyen, kapalı kasalı (yandan camlı olanlar dahil), sürücü kısmından başka tek veya daha fazla sıralı oturma yeri bulunan, insan ve yük taşımak için imal edilmiş olan taşıtlardır.

4. Motorlu karavan (kamp taşıtı): Yük taşımada kullanılmayan, iç tasarımı tatil yapmaya uygun teçhizatlarla donatılmış, hizmet edebileceği kadar yolcu taşıyabilen motorlu taşıttır.

5. Yat, kotra ve her türlü motorlu tekneler: Spor ve gezinti amacıyla özel olarak kullanılan her boyda içten ve dıştan takma motorla hareket eden tekneler ile motorlu, yelkenli teknelerdir.

6. Motorlu yelkenli tekneler: Türkiye Yelken Federasyonuna kayıtlı olup, Federasyondan yelken numarası almış, motorları olan yelkenli teknelerdir.

7. Motor gücü: Taşıtların motorlarını imal eden fabrikalarca uluslararası normlara göre tespit olunan ve kanunlarda (BG) olarak ifade olunan devamlı beygir gücüdür.

8. Motor silindir hacmi: Taşıtların motorlarını imal eden fabrikalarca uluslararası normlara göre tespit olunarak teknik belgelerinde gösterilen ve ilgili mevzuatları gereğince cm3 cinsinden ifade olunan motor hacmidir.

9. Azami toplam ağırlık: Taşıtların karayollarında güvenle ve yapıya zarar vermeden geçebilmeleri için saptanan toplam ağırlıktır.

10. Azami kalkış ağırlığı: Bir uçak veya helikopterin; azami yakıt, yük, yolcu ve teçhizatı dahil kalkışı için özel teknik emirlerinde izin verilen ve yazılı olan kilogram cinsinden ağırlığıdır.

11. Yaş: Motorlu taşıtlarda model yılına göre geçen süredir. Bu süre takvim yılı itibarıyla tespit edilir.

12. Kayıt ve tescil : Motorlu taşıtların ilgili mevzuat gereğince trafik, belediye veya liman ile Ulaştırma Bakanlığı Sivil Havacılık Genel Müdürlüğünce tutulan sivil hava vasıtaları siciline yapılan kayıt ve tescilini ifade eder.

Bu verginin uygulanmasıyla ilgili diğer terimler Karayolları Trafik Kanunu, Türk Ticaret Kanunu, Karayolları Trafik Yönetmeliği ve Türk Gümrük Tarife Cetveline göre tespit olunur.”

Madde 21 - 197 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) Malul ve engellilerin, bu durumlarına uygun hale getirilmiş özel tertibatlı taşıtlar.”

Madde 22 - 197 sayılı Kanunun 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 5 - Otomobil, kaptıkaçtı, arazi taşıtları ve benzerleri ile motosikletler aşağıdaki (I) sayılı tarife göre vergilendirilir.

(I) SAYILI TARİFE

Motor Silindir Hacmi (cm ³)	Taşıtların Yaşları İle Ödenecek Yıllık Vergi Tutarı (TL)				
	1 - 3 yaş	4 - 6 yaş	7 - 11 yaş	12 - 15 yaş	16 ve yukarı yaş
1-Otomobil, kaptıkaçı, arazi taşıtları ve benzerleri					
1300 cm ³ ve aşağısı	250.000.000	175.000.000	125.000.000	100.000.000	60.000.000
1301 - 1600 cm ³ e kadar	400.000.000	280.000.000	200.000.000	160.000.000	100.000.000
1601 - 2000 cm ³ e kadar	1.200.000.000	840.000.000	600.000.000	480.000.000	300.000.000
2001 - 2500 cm ³ e kadar	2.000.000.000	1.400.000.000	1.000.000.000	800.000.000	500.000.000
2501 - 3000 cm ³ e kadar	3.000.000.000	2.100.000.000	1.500.000.000	1.200.000.000	750.000.000
3001 - 3500 cm ³ e kadar	4.500.000.000	3.150.000.000	2.250.000.000	1.800.000.000	1.150.000.000
3501 - 4000 cm ³ e kadar	6.750.000.000	4.750.000.000	3.400.000.000	2.400.000.000	1.700.000.000
4001 cm ³ ve yukarısı	9.500.000.000	6.750.000.000	4.750.000.000	3.400.000.000	2.400.000.000
2) Motosikletler					
51 - 250 cm ³ 'e kadar	75.000.000	50.000.000	30.000.000	20.000.000	10.000.000
251 - 650 cm ³ 'e kadar	100.000.000	75.000.000	50.000.000	30.000.000	20.000.000
651 - 1200 cm ³ 'e kadar	150.000.000	100.000.000	75.000.000	50.000.000	30.000.000
1201 cm ³ ve yukarısı	300.000.000	200.000.000	150.000.000	100.000.000	60.000.000

Madde 23 - 197 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinde yer alan (II), (III) ve (IV) sayılı tarifeler aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

(II) SAYILI TARİFE

Taşıt Cinsi ve Oturma Yeri /Azami Toplam Ağırlık	Taşıtların Yaşları ile Ödenecek Yıllık Vergi Tutarı (TL)		
	1 - 6 yaş	7 - 15 yaş	16 ve yukarı yaş
1) Minibüs	300.000.000	200.000.000	100.000.000
2) Panel van ve motorlu karavanlar	500.000.000	300.000.000	150.000.000
3) Otobüs ve benzerleri (Oturma Yeri)			
25 kişiye kadar	750.000.000	450.000.000	200.000.000
26-35 kişiye kadar	900.000.000	750.000.000	300.000.000
36-45 kişiye kadar	1.000.000.000	850.000.000	400.000.000
46 kişi ve yukarısı	1.200.000.000	1.000.000.000	600.000.000
4) Kamyonet, kamyon, çekici ve benzerleri (Azami Toplam Ağırlık)			
1.500 kg.'a kadar	300.000.000	200.000.000	100.000.000
1.501-3.500 kg'a kadar	750.000.000	450.000.000	200.000.000
3.501-5.000 kg'a kadar	900.000.000	750.000.000	300.000.000
5.001-10.000 kg'a kadar	1.000.000.000	850.000.000	400.000.000
10.001-20.000 kg'a kadar	1.200.000.000	1.000.000.000	600.000.000
20.001 kg ve yukarısı	1.500.000.000	1.200.000.000	700.000.000

(III) SAYILI TARİFE

Taşıt Cinsi ve Motor Gücü (BG)	Taşıtların Yaşları İle Her Motor Gücü Birimi (BG) İçin Ödenecek Yıllık Vergi Tutarı (TL)			
	1 – 3 yaş	4 – 5 yaş	6 – 15 yaş	16 ve yukarı yaş
Yat, kotra ve her türlü motorlu özel tekneler				
10 – 20 BG'ne kadar	15.000.000	10.000.000	5.000.000	2.000.000
21 – 50 BG'ne kadar	20.000.000	15.000.000	9.000.000	4.000.000
51 – 100 BG'ne kadar	25.000.000	20.000.000	12.000.000	5.000.000
101 – 150 BG'ne kadar	30.000.000	25.000.000	15.000.000	7.000.000
151 BG ve yukarısı	45.000.000	35.000.000	20.000.000	10.000.000

(IV) SAYILI TARİFE

Taşıt Cinsi ve Azami Kalkış Ağırlığı	Taşıtların Yaşları İle Ödenecek Yıllık Vergi Tutarı (TL)			
	1 – 3 yaş	4 – 5 yaş	6 – 10 yaş	11 ve yukarı yaş
Uçak ve helikopterler				
1.150 kg'a kadar	1.600.000.000	1.300.000.000	1.000.000.000	800.000.000
1.151 – 1.800 kg.'a kadar	2.100.000.000	1.800.000.000	1.300.000.000	1.000.000.000
1.801 – 3.000 kg.'a kadar	2.600.000.000	2.400.000.000	2.200.000.000	1.800.000.000
3.001 – 5.000 kg.'a kadar	4.200.000.000	3.700.000.000	3.100.000.000	2.600.000.000
5.001 – 10.000 kg.'a kadar	5.200.000.000	4.700.000.000	4.200.000.000	3.700.000.000
10.001 – 20.000 kg.'a kadar	7.800.000.000	7.250.000.000	6.750.000.000	6.200.000.000
20.001 kg. ve yukarısı	13.000.000.000	12.000.000.000	10.500.000.000	9.100.000.000

Madde 24 - 197 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin başlığı “Vergiye etki eden değişiklikler” şeklinde, son fıkrası ise aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Taşıtların tescil belgesinde yazılı olan model yılında bir yaşında olduğu kabul edilir.”

Madde 25 - 197 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“Geçici Madde 4 - 3/4/2003 tarihli ve 4837 sayılı Ekonomik İstikrarı Sağlamak İçin Ek Vergiler Alınması Hakkında Kanunun 1 inci maddesi hükümlerine göre ek motorlu taşıtlar vergisinin taksitlerini kısmen veya tamamen ödeyen mükelleflerden bu ödemeleri mahsup veya iade edilmemiş bulunanlar ile 30/7/2003 tarihli ve 4962 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması ve Vakıflara Vergi Muafiyeti Tanınması Hakkında Kanunun 21 inci maddesi hükümlerine göre taşıt vergisini ödeyen mükelleflerin ödediği tutarlar, 2004 yılı için tahakkuk edecek olan motorlu taşıtlar vergisinden mahsup edilir. Mahsuptan sonra ödenmesi gereken motorlu taşıtlar vergisi olması halinde 2004 yılı taksit aylarında ödenir. Mahsup edilemeyen tutar ise mükellefin talebi üzerine iade olunur. Ödeme zamanlarında ödenmemiş olan ek motorlu taşıtlar vergisi ile taşıt vergisi terkin edilir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.

Geçici Madde 5 – 5 inci maddenin (I) sayılı tarifesinde yer alan taşıtlara ait motor silindiri hacmi ve 6 ncı maddenin (II) sayılı tarifesinde yer alan kamyonet, kamyon, çekici ve benzeri taşıtlara ait azami toplam ağırlık bilgilerinin trafik tescil belgesinde bulunmaması nedeniyle mükellefler tarafından talep edilmesi halinde; trafik tescil kuruluşları ile yetkili bayiler veya ilgili vergi daireleri bu bilgileri ihtiva eden bir belgeyi mükellefe vermek zorundadırlar.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.

Geçici Madde 6 - 6 ncı maddenin (II) sayılı tarifesinde yer alan (4) numaralı bent 31/12/2004 tarihine kadar aşağıdaki şekilde uygulanır.

4) Kamyonet, kamyon, çekici ve benzerleri (İstiap Haddi)			
1.500 kg'a kadar	300.000.000	200.000.000	100.000.000
1.501-3.500 kg'a kadar	750.000.000	450.000.000	200.000.000
3.501-5.000 kg'a kadar	900.000.000	750.000.000	300.000.000
5.001-10.000 kg'a kadar	1.000.000.000	850.000.000	400.000.000
10.001-20.000 kg'a kadar	1.200.000.000	1.000.000.000	600.000.000
20.001 kg ve yukarı	1.500.000.000	1.200.000.000	700.000.000

Madde 26 - 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununun mükerrer 30 uncu maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu şekilde hesaplanan maktu had ve tutarların % 5'ini aşmayan kesirleri dikkate alınmaz.”

Madde 27 - 488 sayılı Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Ek Madde 2 – Döviz kazandırıcı faaliyetlere ilişkin işlemlerle ilgili olarak düzenlenen kağıtlar damga vergisinden müstesnadır.

Döviz kazandırıcı faaliyetlerin kısmen veya tamamen gerçekleştirilmemesi halinde, gerçekleşmeyen kısma ait alınmayan damga vergisi, mükelleflerden, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre ceza ve gecikme faizi ile birlikte geri alınır.

Yukarıda belirtilen hususlarda damga vergisi istisnası uygulamak suretiyle işlem yapan kuruluşlar, istisnaya konu işlemin mahiyeti ile alınmayan vergi tutarını, işlemin yapıldığı tarihi takip eden 30 gün içinde ilgililerin gelir veya kurumlar vergisi bakımından bağlı bulunduğu vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar.

Döviz kazandırıcı faaliyetin gerçekleşmediğinin tespit edildiği tarihi takip eden 30 gün içinde, bu durumu vergi dairesine bildirmeyen kuruluşlar, damga vergisi, ceza ve gecikme faizinin ödenmesinden ilgililerle birlikte müteselsilen sorumludurlar.

Bu maddenin uygulanması bakımından döviz kazandırıcı faaliyetlerin neler olduğu ve bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı ile Dış Ticaret Müsteşarlığı tarafından birlikte tespit edilir.”

Madde 28 - 488 sayılı Kanuna ekli (1) sayılı tablonun “IV. Makbuzlar ve diğer kağıtlar” başlıklı bölümünün; (1) numaralı fıkrasının (h) bendi ile (2) numaralı fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, (2) numaralı fıkrasının sonuna (c), (d) ve (e) bentleri ile aşağıdaki hüküm eklenmiştir.

“h) Kişiler tarafından belli parayı mutazammın olarak resmi dairelere verilen makbuz ve ibra senetleri ile resmi daireler nam ve hesabına kişiler adına açılmış veya açılacak cari hesaplara nakledilen veya emir ve havalelerine tediye olunan paralar için düzenlenen ve nakli veya tediyei temin eden kağıtlar.”

“b) Kanun hükümlerine göre resmi dairelere verilen diğer beyannameler:

1. Yıllık gelir vergisi beyannameleri	(15.000.000 TL.)
2. Kurumlar vergisi beyannameleri	(20.000.000 TL.)
3. Muhtasar beyannameler	(13.000.000 TL.)
4. Katma değer vergisi beyannameleri	(13.000.000 TL.)
5. Diğerleri	(13.000.000 TL.)
c) Belediyelere verilen beyannameler	(10.000.000 TL.)
d) Sosyal Sigortalar Kurumuna verilen sigorta prim bildirimleri	(10.000.000 TL.)
e) Gümrük idarelerine verilen beyannameler	(30.000.000 TL.)”

“Beyanname ve bildirimlerin internet ortamında gönderilmesi halinde, yukarıda belirtilen miktarları her bir beyanname ve bildirim itibarıyla ayrı ayrı yarısına kadar indirmeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

Madde 29 - 488 sayılı Kanuna ekli (2) sayılı tablonun “IV.Ticari ve medeni işlerle ilgili kağıtlar” başlıklı bölümünün (23) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, bu bölüme (28) numaralı fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki (29) ve (30) numaralı fıkralar eklenmiştir.

“23. Bankalar, yurt dışı kredi kuruluşları ve uluslararası kurumlarca kullanılacak kredilerin temini ve geri ödenmesi amacıyla düzenlenecek kağıtlar ile bu kağıtlar üzerine konulacak şerhler (kredilerin kullanımları hariç).”

"29. Kambyo senetleri ve kambyo senetlerine benzeyen senetler üzerine konulan aval ve kefalet şerhleri ile bu mahiyetteki diğer şerhler.

30. 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun 10 uncu maddesi çerçevesinde tüketici kredisine ilişkin olarak düzenlenen sözleşmenin tüketiciye verilen nüshası."

Madde 30 - 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 123 üncü maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Anonim, eshamlı komandit ve limited şirketlerin kuruluş, sermaye artırımı, birleşme, devir, bölünme ve nev'i değişiklikleri nedeniyle yapılacak işlemler ile yurt içi ve yurt dışı kredi kuruluşlarıyla uluslararası kurumlarca kullanılacak kredilerin temini ve bunların teminatları ile geri ödenmelerine ilişkin işlemler harca tabi tutulmaz."

Madde 31 - 492 sayılı Kanunun mükerrer 138 inci maddesinin ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Bu şekilde hesaplanan maktu had ve tutarların % 5'ini aşmayan kesirleri dikkate alınmaz."

Madde 32 - 492 sayılı Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

"Ek Madde 1- Döviz kazandırıcı faaliyetlere ilişkin işlemler harçlardan müstesnadır.

Döviz kazandırıcı faaliyetlerin kısmen veya tamamen gerçekleştirilmemesi halinde, gerçekleşmeyen kısma ait alınmayan harç, mükelleflerden, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre ceza ve gecikme faizi ile birlikte geri alınır.

Yukarıda belirtilen hususlarda harç istisnası uygulamak suretiyle işlem yapan kuruluşlar, istisnaya konu işlemin mahiyeti ile alınmayan harç tutarını, işlemin yapıldığı tarihi takip eden 30 gün içinde ilgililerin gelir veya kurumlar vergisi bakımından bağlı bulunduğu vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar.

Döviz kazandırıcı faaliyetin gerçekleşmediğinin tespit edildiği tarihi takip eden 30 gün içinde, bu durumu vergi dairesine bildirmeyen kuruluşlar, harç ile ceza ve gecikme faizinin ödenmesinden ilgililerle birlikte müteselsilen sorumludurlar.

Bu maddenin uygulanması bakımından döviz kazandırıcı faaliyetlerin neler olduğu ve bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı ile Dış Ticaret Müsteşarlığı tarafından birlikte tespit edilir."

Madde 33 - 492 sayılı Kanuna ekli (1) sayılı tarifenin "A) Mahkeme Harçları" başlıklı bölümünün (I-3), (III-1-e) ve (III- 2/ b) ve (c) fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"3. Bölge İdare Mahkemeleri, Yargıtay, Danıştay ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde (15.300.000 TL.)"

"e) Yukarıdaki nispetler Bölge İdare Mahkemeleri, Danıştay, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi ve Yargıtayın tasdik veya işin esasını hüküm altına aldığı kararları için de aynen uygulanır."

"b) (a) fıkrasında yazılı davalarda esasa taalluk eden veya tashihi karar taleplerinin reddine dair Yargıtay, Danıştay ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesi kararlarında

(20.600.000 TL.)

c) İdare Mahkemeleri, Bölge İdare Mahkemeleri, Yargıtay,
Danıştay ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinin
icranın tehiri kararlarında

(16.400.000 TL.)”

Madde 34 - 492 sayılı Kanuna ekli (2) sayılı tarifenin “II-Maktu harçlar” bölümünün (4) numaralı fıkrasının sonuna aşağıdaki hüküm eklenmiştir.

“Ticaret sicili memurluklarınca yapılacak defter tasdiki işlemlerinden yukarıda belirtilen harçlar aynen alınır.”

Madde 35 - 492 sayılı Kanuna ekli (4) sayılı tarifenin “II- Kadastro ve tapulama işlemleri” başlıklı bölümüne (d) fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki hüküm eklenmiştir.

“Kadastro işlemlerinin yenilenmesinden harç alınmaz.”

Madde 36 - 492 sayılı Kanuna ekli (6) sayılı tarifenin “II- Vize harçları” başlığı “II- Vize müracaat ve vize harçları” şeklinde, aynı bölümün (2) numaralı fıkrasından sonra gelen paragraf hükmü, “Hangi ülke vatandaşlarından vize müracaat harcı, hangi ülke vatandaşlarından vize harcı alınması gerektiği ile harç tutarlarının tespitine mütekabiliyet esası göz önünde tutularak Dışişleri Bakanlığı yetkilidir.” şeklinde, “III- Yabancılar verilecek ikamet tezkeresi ve Dışişleri Bakanlığı tasdik harçları” bölümünün (1) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“ I- İkamet tezkeresi:

I aya kadar her gün için (5.000.000 TL.)

(Bu tutar ilk ay için tezkere başına 10 milyondan az 50 milyondan çok olamaz.)

I aydan sonraki her ay için (30.000.000 TL.)

İlk aydan sonraki aylara ait harcın hesabında ay kesirleri tam ay olarak dikkate alınır.”

Madde 37 - 492 sayılı Kanuna ekli (7) sayılı tarifenin “II-Liman işlemleri” bölümünün (6) ve (7) numaralı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“6. Yeterlik Belgesi Harçları:

a) Uzakyol Kaptanı, Uzakyol Başmakiniist/Başmühendisi,
Uzakyol Birinci Zabiti, Uzakyol İkinci Mühendisi/Makinisti,
Uzakyol Vardiya Zabiti, Uzakyol Vardiya Mühendisi/Makinisti,
İstanbul Liman Kılavuz Kaptanı, Boğazı Kılavuz Kaptanı ve
Çanakkale Boğazı Kılavuz Kaptanı

(31.100.000 TL.)

b) Kaptan, Başmakiniist ve Deniz Kılavuz Kaptanı

(20.600.000 TL.)

c) Birinci Zabit, İkinci Makinist, Vardiya Zabiti, Telsiz Zabiti/
Operatörü, Makine Zabiti, Yat Kaptanı, Balıkadam,
1.Sınıf Dalgıç, 2.Sınıf Dalgıç, Balıkadam Gaz Karışım ve
Açık Deniz Balıkçı Gemisi Kaptanı

(12.300.000 TL.)

d) Sınırlı Kaptan, Sınırlı Başmakiniist, Sınırlı Vardiya Zabiti,
Sınırlı Makine Zabiti, Amatör Denizci ve Balıkçı Gemisi Kaptanı

(9.000.000 TL.)

7- Türk Denizci Kütüğüne kayıt suretlerinden (Fotokopiler dahil),
Gemiadamı Cüzdanı, Gemiadamlarının Eğitim, Belgelendirme ve
Vardiya Standartları Hakkında Uluslararası Sözleşme Kapsamında
Verilen Eğitim Sertifikaları ve Kısa Mesafe Telsiz Belgeleri (5.900.000 TL.)”

Madde 38 - 492 sayılı Kanuna ekli (8) sayılı tarifenin “VI- Meslek erbabına verilecek tezkere, vesika ve ruhsatnamelerden alınacak harçlar” başlıklı bölümünün (15) numaralı fıkrasının (a) ve (b) bentleri ile (16) numaralı fıkrasının (a) ve (b) bentlerinde yer alan tutarlar aşağıdaki şekilde yeniden belirlenmiş, (16) numaralı fıkrasının sonuna aşağıdaki (c) bendi eklenmiş, aynı tarifenin XI inci bölümünün başlığı “Finansal faaliyet harçları” olarak değiştirilmiş, bölümün (8) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve tarifenin sonuna aşağıdaki (10) numaralı fıkra eklenmiştir.

“a) Avcı cemiyetlerine dahil olanlardan (110.000.000 TL.)
b) Avcı cemiyetlerine dahil olmayanlardan (120.000.000 TL.)

a) Resmi makamlar tarafından gerçek kişilere
verilecek silah taşıma müsaade vesikaları (Her yıl için) (250.000.000 TL.)

b) Bulundurma vesikaları (400.000.000 TL.)

c) Özel kanuna göre verilecek yivsiz
tüfek ruhsatnameleri (10.000.000 TL.)”

“8-a) Sigorta şirketleri kuruluş izin belgeleri (Her yıl için) (42.622.000.000 TL.)

b) Emeklilik şirketleri kuruluş izin belgeleri (Her yıl için) (30.000.000.000 TL.)”

“10. İstanbul Menkul Kıymetler Borsasında yapılan iş ve
işlemler nedeniyle alınan menkul kıymet kotasyon ve tescil
ücretleri, kurtaj ücretlerinden borsa yönetimine ödenecek borsa
payları ve Sermaye Piyasası Kurulu tarafından yapılan tescil
ve kayıtlar nedeniyle alınan ücretler üzerinden (Yüzde 50)”

Madde 39 - 492 sayılı Kanuna ekli (9) sayılı tarifenin “II-Sürücü belgesi harçları” bölümünün (a) bendi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“a) A1, A2, B, F ve H sınıfı sürücü belgelerinden (100.000.000 TL.)”

Madde 40 - 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun mükerrer 44 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Mükerrer Madde 44 – Belediye sınırları ve mücavir alanlar içinde bulunan ve belediyelerin çevre temizlik hizmetlerinden yararlanan konut, işyeri ve diğer şekillerde kullanılan binalar çevre temizlik vergisine tabidir.

Genel ve katma bütçeli idareler, il özel idareleri, belediyeler, köyler, bunların kuracakları birlikler, darülaceze ve benzeri kuruluşlar ve üniversiteler tarafından münhasıran hizmetlerinde kullanılan binalar, Kızılay Genel Merkezi ile şubeleri ve kampları, Kredi ve Yurtlar Kurumuna ait öğrenci yurtları ile umuma açık ibadet yerleri, karşılıklı olmak şartıyla elçilik ve konsolosluk hizmetlerinde kullanılanlarla elçilerin ikametine mahsus olan binalar, milletlerarası kuruluşlar ve bunların temsilcilikleri tarafından kullanılan binalar ile bunların müştemilatı vergiye tabi değildir.

Verginin mükellefi, binaları kullananlardır. Mükellefiyet binanın kullanımı ile başlar.

Konutlara ait çevre temizlik vergisi, su tüketim miktarı esas alınmak suretiyle metreküp başına 100.000 TL. olarak hesaplanır.

İşyerleri ve diğer şekilde kullanılan binalara ait vergi, aşağıdaki tarife göre alınır.

Yıllık Vergi Tutarları (TL)

Bina Grupları	1. Derece	2. Derece	3. Derece	4. Derece	5. Derece
1. Grup	1.250.000.000	1.000.000.000	750.000.000	625.000.000	500.000.000
2. Grup	750.000.000	600.000.000	450.000.000	375.000.000	300.000.000
3. Grup	500.000.000	400.000.000	300.000.000	250.000.000	200.000.000
4. Grup	250.000.000	200.000.000	150.000.000	125.000.000	100.000.000
5. Grup	150.000.000	120.000.000	90.000.000	75.000.000	60.000.000
6. Grup	75.000.000	60.000.000	45.000.000	32.000.000	25.000.000
7. Grup	25.000.000	20.000.000	15.000.000	12.000.000	10.000.000

Belediyenin çevre temizlik hizmetlerinden yararlanan ancak, su ihtiyacını belediyece tesis edilmiş su şebekesi haricinde karşılayan konutlara ilişkin çevre temizlik vergisi, yukarıdaki tarifenin yedinci grubunun belediye meclisince belirlenecek derecesi üzerinden hesaplanır.

Su tüketim miktarı esas alınmak suretiyle hesaplanan çevre temizlik vergisi, su faturasında ayrıca gösterilmek suretiyle tahakkuk etmiş sayılır. Bu suretle tahakkuk eden vergi, su tüketim bedeli ile birlikte belediyelerce tahsil edilir. Su ve kanalizasyon hizmetleri ayrı bir kanunla düzenlenmiş bulunan büyük şehir belediye sınırları ve mücavir alanlardaki çevre temizlik vergisi ise 20/11/1981 tarihli ve 2560 sayılı Kanun hükümlerine göre kurulan su ve kanalizasyon idarelerince tahsil edilir.

İşyeri ve diğer şekillerde kullanılan binalara ait çevre temizlik vergisi, belediyelerce binaların tarifedeki derecelere intibak ettirilmesi üzerine her yılın Ocak ayında yıllık tutarı itibarıyla tahakkuk etmiş sayılır. Tahakkuk eden vergi, bir defaya mahsus olmak üzere, belediyelerin ilan mahallerinde bir ay süreyle topluca ilan edilir. İşyeri ve diğer şekilde kullanılan binalarla ilgili olarak tahakkuk eden bu vergi, her yıl, emlak vergisinin taksit sürelerinde ödenir.

Su ve kanalizasyon idareleri büyük şehir dahilindeki her ilçe veya ilk kademe belediyesinin belediye ve mücavir alan sınırları içinde bulunan konutlara ilişkin olarak tahsil ettiği çevre temizlik vergisi ile bu verginin süresinde ödenmemesi nedeniyle tahsil ettiği gecikme zammının yüzde seksenini tahsilatı takip eden ayın yirminci günü akşamına kadar bir bildirim ile, ilgili belediyeye bildirerek aynı süre içinde öder. Tahsil edilen vergi ve gecikme zammının yüzde yirmisini ise münhasıran çöp imha tesislerinin kuruluş ve işletmelerinde kullanılmak üzere büyük şehir belediyesinin hesabına tahsilatı takip eden ayın yirminci günü akşamına kadar aktarır. Büyük şehir belediye sınırları içinde bulunan belediyelerin kendileri tarafından tahsil edilen çevre temizlik vergisinin % 20'si aynı esaslar çerçevesinde büyük şehir belediyelerine aktarılır.

Tahsil ettiği vergiyi veya gecikme zammını yukarıda belirtilen süre içinde ilgili belediyeye yatırmayan idarelerden, bu tutarlar 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre gecikme zammı tatbik edilerek tahsil edilir.

Bu maddenin dördüncü ve beşinci fıkralarında yer alan tutarlar, her yıl yeniden değerlendirme oranında artırılır. Bu tutarların belirlenmesinde, vergi tutarlarının yüzde beşini aşmayan kesirleri dikkate alınmaz.

Bakanlar Kurulu; beşinci fıkradaki tarifede yer alan bina gruplarını belirlemeye ve bu maddenin dördüncü ve beşinci fıkralarında yer alan tutarları yöreler, belediyelerin nüfusları ve bina grupları itibarıyla ayrı ayrı yarısına kadar indirmeye veya bir katına kadar artırmaya yetkilidir.

Belediye meclisleri, bulundukları mahallin sosyal ve ekonomik farklılıkları ile büyüklüklerini de dikkate alarak binaların hangi dereceye gireceğini tespit etmeye yetkilidir.

Maliye Bakanlığı, mükellefiyetle ilgili olarak bildirim verdirmeye ve buna ilişkin usulleri belirlemeye, İçişleri Bakanlığının da görüşünü alarak bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

Madde 41 - 2464 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Geçici Madde 5 – 31/12/2005 tarihini geçmemek üzere, mükerrer 44 üncü maddede yer alan yetkiler kullanılıncaya kadar, işyeri ve diğer şekilde kullanılan binalara ait çevre temizlik vergisinin tarh ve tahakkukunda, söz konusu maddenin bu Kanunla değişmeden önceki hükümlerine göre çıkarılmış bulunan Bakanlar Kurulu Kararı ile belediyelerce alınmış kararlar uygulanmaya devam olunur.”

Madde 42 – 16/8/1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“A) 1. 13 4/1994 tarihli ve 3984 sayılı Kanun uyarınca Radyo Televizyon Üst Kurulu tarafından yayın kuruluşlarının reklam gelirlerinden alınan pay kadar ayrıca hesaplanacak tutarda eğitim katkı payı 31 12/2010 tarihine kadar, Radyo Televizyon Üst Kurulu payı ile birlikte ödenir. Radyo Televizyon Üst Kurulu tarafından tahsil edilen eğitim katkı payları ertesi ayın yirminci günü akşamına kadar beyan edilerek ödenir.

Eğitim katkı payının tarh, tahakkuk ve tahsilinde ilgili mevzuat hükümleri ile 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

2. a) 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (1) sayılı tablonun “IV-Makbuzlar ve diğer kağıtlar” başlıklı bölümünün (2) numaralı fıkrasının (b), (c), (d) ve (e) bentleri uyarınca tahsil edilen damga vergisinin.

b) 492 sayılı Harçlar Kanununa ekli (8) sayılı tarifenin “VI-Meslek erbabına verilecek tezkere, vesika ve ruhsatnamelerden alınacak harçlar” başlıklı bölümünün (15) numaralı fıkrasının (a) ve (b) bentleri, (16) numaralı fıkrasının (a), (b) ve (c) bentleri ile “Finansal faaliyet harçları” başlıklı XI inci bölümünün (10) numaralı fıkrası hükümlerine göre tahsil edilen harçların.

c) 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 40 ncı maddesine göre tahsil edilen şans oyunları vergisinin,

% 25’i, 31/12/2010 tarihine kadar sekiz yıllık kesintisiz ilköğretim hizmetlerinde kullanılmak üzere Milli Eğitim Bakanlığı payı olarak ayrılır.

Bu hükme göre ayrılan paylar, tahsil edildiği ayı takip eden ayın son günü akşamına kadar Milli Eğitim Bakanlığına ödenir.”

Madde 43 - 26/6/2001 tarihli ve 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Geçici Madde 2 - Yönetici şirketlerin bu Kanun uygulaması kapsamında elde ettikleri kazançlar ile Bölgede faaliyet gösteren gelir ve kurumlar vergisi mükelleflerinin, münhasıran bu bölgedeki yazılım ve AR-GE faaliyetlerinden elde ettikleri kazançları 31/12/2013 tarihine kadar gelir ve kurumlar vergisinden müstesnadır.

Bölgede çalışan araştırmacı, yazılımcı ve AR-GE personelinin bu görevleri ile ilgili ücretleri 31/12/2013 tarihine kadar her türlü vergiden müstesnadır. Yönetici şirket, ücreti gelir vergisi istisnasından yararlanan kişilerin bölgede fiilen çalışıp çalışmadığını denetler. Bölgede fiilen çalışmayanlara istisna uygulandığının tespit edilmesi halinde, ziyaa uğratılan vergi ve buna ilişkin cezalardan yönetici şirket de ayrıca sorumludur.”

Madde 44 - 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun İkinci Kısımının “PTT Hizmetleri Vergisi” başlıklı Üçüncü Bölümünün başlığı “Özel İletişim Vergisi ve Şans Oyunları Vergisi” olarak değiştirilmiş, bu Bölümde yer alan mülga 39 ve 40 inci maddeleri aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Özel iletişim vergisi:

Madde 39 - Her nevi cep telefonu işletmecileri tarafından verilen (ön ödemeli kart satışları dahil) tesis, devir, nakil ve haberleşme hizmetleri % 25, her nevi telekomünikasyon altyapısı (kablo ve uydu dahil) üzerinden radyo ve televizyon yayınlarının iletilmesine ilişkin hizmet verenlerin bu hizmetleri %15 oranında özel iletişim vergisine tabidir. Bakanlar Kurulu, %25 oranını % 10’a kadar indirmeye ve kanuni oranına kadar artırmaya, %15 oranını ise %10’a kadar indirmeye ve %25’e kadar artırmaya yetkilidir.

Cep telefonu aboneliğinin ilk tesisinde 20 milyon lira ayrıca özel iletişim vergisi alınır. Bu tutar her yıl bir önceki yıla ilişkin olarak 213 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılmak suretiyle uygulanır. Bu şekilde hesaplanan tutarın % 5’ini aşmayan kesiri dikkate alınmaz. Bakanlar Kurulu, bu şekilde tespit edilen tutarı % 50’si oranında artırmaya veya yarısına kadar indirmeye yetkilidir.

Verginin mükellefi cep telefonu işletmecileri ile radyo ve televizyon yayınlarının iletilmesine ilişkin hizmet verenlerdir. Bu verginin matrahı, katma değer vergisi matrahını oluşturan unsurlardan teşekkül eder. Bir aya ait özel iletişim vergisi izleyen ayın onbeşinci günü mesai saati sonuna kadar beyan edilerek aynı süre içinde ödenir. Bu verginin beyan ve ödenmesine ilişkin olarak 47 ve 48 inci madde hükümleri uygulanmaz.

Bu maddede hüküm bulunmayan hallerde 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu hükümleri uygulanır. Her nevi cep telefonu işletmecileri tarafından imtiyaz sözleşmeleri uyarınca Hazineye ödenecek payın hesaplanmasında özel iletişim vergisi dikkate alınmaz. Her ay tahakkuk edecek özel iletişim vergisi, cep telefonu abonelerine düzenlenecek faturalarda ayrıca gösterilir.

Bu vergi, katma değer vergisi matrahına dahil edilmez, gelir ve kurumlar vergisi uygulamasında gider olarak kabul edilmez ve hiçbir vergiden mahsup edilmez. Tahsil edilen vergi üzerinden 2/2/1981 tarihli ve 2380 sayılı Kanun ile 27/6/1984 tarihli ve 3030 sayılı Kanuna göre mahalli idarelere pay verilmaz.

Bu vergiye ilişkin usul ve esaslar ile verilmesi gereken beyannamelerin şekil, muhteva ve eklerini belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Şans oyunları vergisi:

Madde 40 - Aşağıda sayılan müşterek bahis ve şans oyunları, belirtilen tutar veya oranda şans oyunları vergisine tabidir.

a) Spor-Toto, Skor-Toto, Süper-Toto, Spor-Loto, Gol 7 ve benzeri oyunlarda her bir kolon için 20.000 lira.

b) Şans Topu, On Numara ve benzeri oyunlarda her bir kolon için 40.000 lira, Sayısal-Loto oyununda her bir kolon için 80.000 lira.

c) At yarışlarında oynanan her bir bilet için 40.000 liradan az olmamak üzere bilet bedelinin % 5'i.

d) Her türlü diğer müşterek bahislerde katılma bedelinin % 5'i.

Bakanlar Kurulu bu tutarları on katına kadar artırmaya, sıfıra kadar indirmeye yetkilidir.

Verginin mükellefi bunları tertipleyen kişi ve kuruluşlardır.

Şans oyunları vergisi, kolon ve bilet bedeliyle birlikte ödenir. Müşterek bahis ve talih oyunlarını tertipleyenler tarafından bir ay içinde tahsil edilen şans oyunları vergisi, ertesi ayın yirminci günü akşamına kadar beyan edilerek ödenir. Bu verginin beyan ve ödenmesine ilişkin olarak 47 ve 48 inci madde hükümleri uygulanmaz.

Şans oyunları vergisi, gelir ve kurumlar vergisi uygulamasında gider olarak kabul edilmez ve hiçbir vergiden mahsup edilmez. Tahsil edilen vergi üzerinden 2/2/1981 tarihli ve 2380 sayılı Kanun ile 27/6/1984 tarihli ve 3030 sayılı Kanuna göre mahalli idarelere pay verilmez.

Bu vergiye ilişkin usul ve esaslar ile verilmesi gereken beyannamelerin şekil, muhteva ve eklerini belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir."

Madde 45 - 17/7/1964 tarihli ve 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"Geçici Madde 88 - 9/4/2003 tarihli ve 4842 sayılı Kanunun 32 nci maddesi ile 80 inci maddeye eklenen ikinci fıkranın yürürlüğe girdiği tarihe kadar katma değer vergisi iade alacağının prim borçlarına mahsubunu isteyen işverenler (mükellefler) hakkında, vergi dairesine süresinde başvurmuş olmaları kaydıyla, Katma Değer Vergisi mevzuatına göre yapılan mahsup talepleri yerine getirilinceye kadar geçen süre için gecikme zammı uygulanmaz. Uygulanmış olan gecikme zammı tutarları Kurumun bağlı olduğu Bakanlıkça belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde işverenlere nakden veya Kurumun alacaklarına mahsup suretiyle iade edilir."

Madde 46 - 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 3 üncü maddesinin (c) fıkrasının sonuna "özelleştirme işlemlerini yürütmek üzere hizmet alımları" ibaresi eklenmiştir.

Madde 47 - 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Kanunun 18 inci maddesinin birinci fıkrasının (C) bendinin (c) alt bendindeki "Pazarlık Usulü:" ile başlayan paragrafının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Sermayesindeki kamu payı % 50'nin altındaki iştirak hisselerinin özelleştirilmesinde birden fazla teklif şart aranmaz."

Madde 48 – 4) 213 sayılı Vergi Usul Kanununun;

a) Birinci Kitabının Altıncı Kısımının “Vergi Hatalarını Düzeltme” başlıklı üçüncü bölümünün başlığı “Vergi Hatalarını Düzeltme ve Reddiyat”,

b) 231 inci maddesinin (5) numaralı bendinde yer alan “on gün” ibaresi “yedi gün”,

c) 270 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Taşıt Alım Vergilerini” ibaresi “Özel Tüketim Vergilerini”,

2) 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 106 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “500.000 liraya kadar (500.000 lira dahil)” ibaresi “5.000.000 liraya kadar (5.000.000 lira dahil)”,

3) 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun;

a) 41 inci maddesinin (1) ve (4) numaralı fıkralarında yer alan “yirmiüçüncü günü” ibaresi “ondokuzuncu günü”,

b) 46 ncı maddesinin (1) numaralı fıkrasında yer alan “beyanname verme süresi içinde” ibaresi “beyanname verecekleri ayın yirmialtıncı günü akşamına kadar”,

4) 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun;

a) 42 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “inşaat ve onarma işlerinde” ibaresi “inşaat (dekapaj işleri de inşaat işi sayılır) ve onarma işlerinde”,

b) 44 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “geçici kabulün yapıldığını gösteren tutanağın düzenlendiği tarih” ibaresi “geçici kabulün yapıldığını gösteren tutanağın idarece onaylandığı tarih”,

c) 92 ncı maddesinin birinci fıkrasının (3) numaralı bendinde yer alan “mart ayı içinde” ve (2) numaralı bendinde yer alan “şubat ayı içinde” ibareleri, sırasıyla “mart ayının onbeşinci günü akşamına kadar” ve “şubat ayının onbeşinci günü akşamına kadar”,

d) 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (5) numaralı bendinin (b) alt bendinde yer alan “Vakıflar” ibaresi “Vakıflar (mazbut vakıflar hariç)”,

e) 98 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “ertesi ayın yirmiüçüncü günü akşamına kadar” ibaresi “ertesi ayın ondokuzuncu günü akşamına kadar”, üçüncü fıkrasında yer alan “Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarının yirmiüçüncü günü akşamına kadar” ibaresi “Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarının ondokuzuncu günü akşamına kadar”,

f) 119 uncu maddesinde yer alan “beyanname verecekleri süre içinde” ibaresi “beyanname verecekleri ayın yirmialtıncı günü akşamına kadar”,

g) Mükerrer 120 ncı maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “geçici verginin beyan ve ödeme sürelerini üç aylık dönemi izleyen ikinci ayın 15 inci günü akşamı olarak belirlemeye” ibaresi “geçici verginin beyan süresini üç aylık dönemi izleyen ikinci ayın onuncu, ödeme süresini ise onyedinci günü akşamı olarak belirlemeye”, aynı maddenin üçüncü fıkrasında yer alan “dönemi izleyen ikinci ayın 15 inci günü akşamına kadar bağlı olunan vergi dairesine beyan edilir ve aynı süre içinde ödenir” ibaresi “dönemi izleyen ikinci ayın onuncu günü akşamına kadar bağlı olunan vergi dairesine beyan edilir ve onyedinci günü akşamına kadar ödenir.”,

h) Geçici 55 inci maddesinde yer alan "1/1/1999 - 31/12/2003 tarihleri arasında" ibaresi "1/1/1999 - 31/12/2004 tarihleri arasında",

j) Geçici 59 uncu maddesinde yer alan "31/12/2005 tarihine kadar" ve "26/7/2001-31/12/2003 tarihleri arasında" ibareleri sırasıyla "31/12/2006 tarihine kadar" ve "26/7/2001-31/12/2004 tarihleri arasında",

5) 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun;

a) 21 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "dördüncü ay içinde" ibaresi "dördüncü ayın on beşinci günü akşamına kadar",

b) 24 üncü maddesinin sekizinci fıkrasında yer alan "yirmiüçüncü günü akşamına kadar" ibaresi "ondokuzuncu günü akşamına kadar",

c) 40 inci maddesinde yer alan "beyanname verme süresi içinde" ibaresi "beyannamenin verileceği ayın sonuna kadar",

d) Geçici 28 inci maddesinin (a) fıkrasında yer alan "1/1/1999 - 31/12/2003 tarihleri arasında" ibaresi "1/1/1999 - 31/12/2004 tarihleri arasında",

e) Geçici 29 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan "31/12/2003 tarihine kadar" ibaresi "31/12/2004 tarihine kadar", (7) numaralı bendinde yer alan "Türkiye'de faaliyette bulunan özel finans kurumları hakkında da" ibaresi "Türkiye'de faaliyette bulunan özel finans kurumları ile tüzel kişiliğin sona ermesi şartı aranmaksızın yurt dışında kurulu bankaların Türkiye'deki şubeleri hakkında da",

6) 488 sayılı Kanunun;

a) 18 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Anonim, kooperatif, eshamlı komandit" ibaresi "Anonim, eshamlı komandit",

b) Ekli (2) sayılı tablosunun "IV. Ticari ve medeni işlerle ilgili kağıtlar" başlıklı bölümünün (16) numaralı fıkrasında yer alan "şirketlerin sermaye artırımlarına" ibaresi "şirketlerin kuruluşlarına, sermaye artırımlarına ve süre uzatımlarına",

7) 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun;

a) 9 uncu maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan "Maliye ve Gümrük Bakanlığı" ibaresi "Maliye Bakanlığı", beşinci fıkrasında yer alan "yapıldığı yerin vergi dairesine" ibaresi "yapıldığı yerin vergi dairesine veya Maliye Bakanlığı tarafından motorlu taşıtlar vergisi tahsiline yetki verilen banka veya özel finans kurumu şubelerine", son fıkrasında yer alan "kayıt ve tescil" ibaresi "kayıt ve tescil veya satış nedeniyle malik",

b) 10 uncu maddesinin son fıkrasında yer alan "100.000 liranın" ibaresi "1.000.000 liranın",

c) 11 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "net ağırlığı" ibaresi "motor silindir hacmi",

d) 11 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "istiap haddi" ibaresi "azami toplam ağırlığı",

e) 13 üncü maddesinin (a) ve (b) bentlerinde yer alan "vukua gelen" ibaresi "meydana gelen", "vuku bulduğu" ibaresi "meydana geldiği",

şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 49 - 4) 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 13 üncü maddesinin (b) bendi.

2) 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendinin (c) alt bendi,

3) 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun geçici 28 inci maddesinin (a) fıkrasının üçüncü alt bendi,

4) 488 sayılı Damga Vergisi Kanununun mükerrer 30 uncu maddesinin ikinci fıkrası ile ekli (1) sayılı tablonun "1. Akitlerle ilgili kağıtlar" başlıklı bölümünün (3) numaralı fıkrası,

5) 492 sayılı Harçlar Kanununa ekli (8) sayılı tarifenin "V-Satış ruhsatnameleri" başlıklı bölümünde yer alan (1) ve (2) numaralı fıkraları,

6) 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 47 nci maddesinin (d) fıkrası,

7) 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanununun 8 inci maddesinin üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkraları,

8) 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrası, yürürlükten kaldırılmıştır.

Geçici Madde 1 - Radyo ve Televizyon Üst Kurulu, Rekabet Kurumu, İstanbul Menkul Kıymetler Borsası, Sermaye Piyasası Kurulu, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, Telekomünikasyon Kurumu, Tütün, Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkiler Piyasası Düzenleme Kurumu, Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu, Şeker Kurumu ile Kamu İhale Kurumunun elde ettikleri gelirlerinin (faiz, repo, pay, alım-satım farkı ve sair adlarla elde edilen her türlü gelir dahil) 31/12/2003 tarihine kadar birikmiş tutarları ile bu tarihten 31/12/2004 tarihine kadar birikecek tutarları üzerinden Maliye Bakanının teklifi ve Başbakanın onayı ile kurum ve kuruluşlar itibarıyla belirlenecek oranlara göre hesaplanacak kısmı bütçenin (B) işaretli cetveline gelir kaydedilmek üzere Maliye Bakanı tarafından belirlenecek süre içinde Maliye Bakanlığı Merkez Saymanlık Müdürlüğünün Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası nezdindeki hesabına yatırılır. Söz konusu kuruluşların periyodik olarak kasalarında oluşan nakit fazlaları bu kuruluşların görüşü alınmak suretiyle bu fıkarda belirlenen esaslara göre kesilebilir.

Yukarıda belirtilen kurum ve kuruluşlar 31/12/2003 tarihine kadar birikmiş gelir tutarları ile kasa ve banka mevcutlarını 15/1/2004 tarihine kadar; her ayın gelir ve giderleriyle kasa ve banka mevcutlarını gösterir malî bilgileri ise izleyen ayın yedinci günü sonuna kadar Maliye Bakanlığına bildirir. Bu maddede belirtilen tutarların süresi içinde ödenmemesi halinde, ödenmeyen tutarlar 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre gecikme zammı da uygulanmak suretiyle takip ve tahsil edilir.

T

585

Madde 50- Bu Kanunun;

a) 1 ve 5 inci maddeleri 31/12/2003 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

b) 3, 4, 6, 7, 10, 17, 18, 19, 41, 45, 46 ve 47 nci maddeleri, 8 inci maddesi ile Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasına eklenen (ı) ve (n) bentleri, 11 inci maddesiyle aynı Kanuna eklenen geçici 20 nci maddenin (2),(3) ve (4) numaralı fıkraları ve 49 uncu maddesinin (1) numaralı fıkrası yayımı tarihinde,

c) 22 nci maddesi ile değiştirilen Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun 5 inci maddesinde yer alan (b) sayılı tarifenin (2) numaralı bendi, 23 üncü maddesi ile değiştirilen aynı Kanunun 6 nci maddesinde yer alan (b) sayılı tarifenin (4) numaralı bendiyle 48 inci maddesinin (7) numaralı fıkrasının (d) bendi 1/1/2005 tarihinde,

d) Diğer hükümleri 1/1/2004 tarihinde,

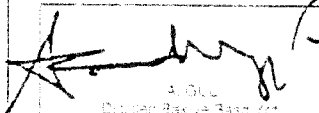
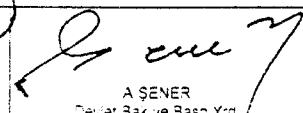
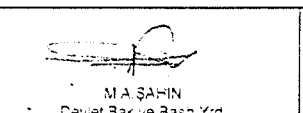
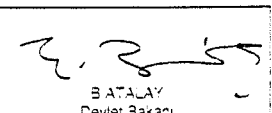
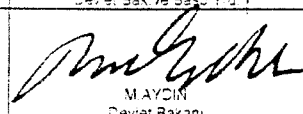
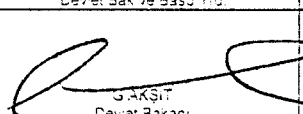
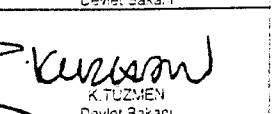
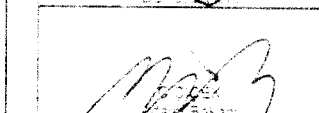
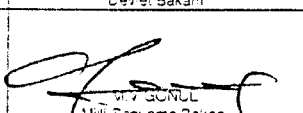
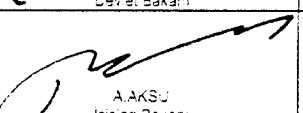
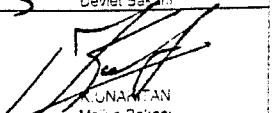
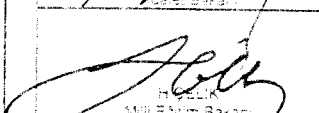
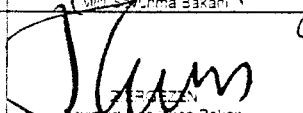
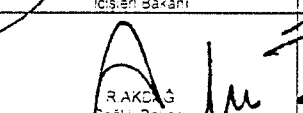
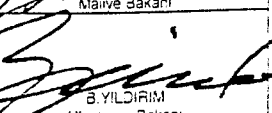
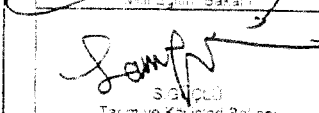
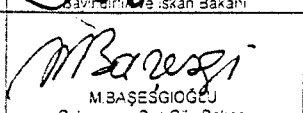
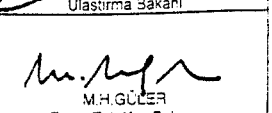
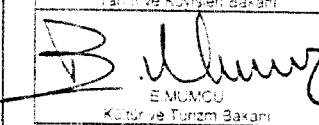
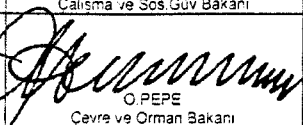
yürürlüğe girer.

Madde 51- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

2arf

RECEP TAYYIP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 A. GÜL Devlet Bak. ve Başv. Yrd.	 A. ŞENER Devlet Bak. ve Başv. Yrd.	 M. A. ŞAHİN Devlet Bak. ve Başv. Yrd.	 B. ATALAY Devlet Bakanı
 A. D. ŞAHİN Devlet Bakanı	 M. AYDIN Devlet Bakanı	 S. AKŞİT Devlet Bakanı	 K. TUZMEN Devlet Bakanı
 M. A. ŞAHİN Devlet Bakanı	 M. V. GÖNÜL Millî Savunma Bakanı	 A. AKSU İçişleri Bakanı	 K. UNANLTAN Maliye Bakanı
 H. GÜLLÜ Millî Eğitim Bakanı	 M. E. ÖZGEN Bavındırma ve İskan Bakanı	 R. AKDOĞAN Sağlık Bakanı	 B. YILDIRIM Ulaştırma Bakanı
 S. ÇİÇEK Tarım ve Köylüleri Bakanı	 M. BAŞESGİOĞLU Çalışma ve Sos. G. v. Bakanı	 A. COŞKUN Savayı ve Ticaret Bakanı	 M. H. GÜLER En ve Tab. Kay. Bakanı
 E. MUMCU Kültür ve Turizm Bakanı	 O. PEPE Çevre ve Orman Bakanı		

Dosya No.

101-792

1725